

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12.03.2007. године

НАСТАВЉЕНО 12.03.2007.ГОДИНЕ
Са почетком у 14,30 часова

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **оптужени Медић Слободан и његов бранилац, адвокат Перковић Мирослав,**
- **оптужени Петрашевић Пера и његов бранилац, адвокат Левајац Зоран,**
- **оптужени Медић Александар са браниоцем, адвокатом Фајфрић Жељком,**
- **оптужени Вуков Александар и његов бранилац, адвокат Левајац Зоран и**
- **оптужени Медић Бранислав, са браниоцем, адвокатом Јеврић Зораном.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ћемо само да видимо ко је дошао од позваних сведока. Колико сам ја добила информацију, да је приступио судски вештак Амор Машовић, затим сведок Салкић Сајма, да ли је она ту, сведок Салкић Осман, јел тако и сведок Делић Бекто, ту су. Е сада, ми смо позвали за данас Салиховић Зулејху и Мубину Бернт, али сам ја обавештена да они нису приступили и сада видим службену белешку – дана 08.03.2007.године у овом предмету, телефонским путем сам контактирала оштећену Мубину Бернт, чије саслушање је предвиђено за данас. Она је обавештена о неопходности да она и њена мајка приступе саслушању које је заказано за 12.03. и да ће им бити покривени сви трошкови везани за долазак у суд. Именована је изјавила да ће отићи по мајку у Босну и Херцеговину, те да ће са мајком приступити на заказано саслушање. Али ја, колико сам сада обавештена, пред претрес, јесте да оне нису приступиле. Добро, али шта је са сестром, односно са кћерком. Али, ова друга која је удата, не може ни једна ни друга? Па, шта ћемо да радимо онда за њих. Сад ћемо да видимо после вештака, можда ћемо имати ситуацију јаснију, у међувремену.

Констатује се да су на претрес приступили:

- **судски вештак Амор Машовић,**
- **сведок Салкић Сајма,**

- сведок Салкић Осман и
- сведок Делић Бекто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо све услове за одржавање претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, пре него што кренемо у саслушање сведока, ви сте добили допис који сам ја добила и мислим да је свима вама достављен. То је допис Министарства правде, Министарство одбране Загреб Републике Хрватске од 18. коловоза 2006. године. Они су по нашем допису који је знатно раније био послат, сада тек доставили њихова сазнања у вези јединице «Шкорпиони» које су биле тражене од њих. Пошто је то свима достављено, сви сте упознати, тако да то није ништа ново. То је то. Ми ћемо почети са саслушањем. Прво ћемо да позовемо судског вештака, јер мислим да нам је он у овом моменту најважнији, да прво саслушамо њега, да би касније могли да идемо редом од породица оштећених.

СУДСКИ ВЕШТАК АМОР МАШОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу замолити да га позовете, уколико већ није отишао неко по њега. Реците ми од ових лица, нема ја мислим, која су позвана, која сам сада набројала, они су тамо у засебној просторији, нису ту, Сајма Салкић, Осман Салкић и Бекто Делић. Да ли нису у публици? Ако су у публици, морају да изађу, изволите, а ако нису, претпостављам, а у публици? Онда, молим вас, изведите их, зато што ћемо их саслушати, па нека изађу. Ја сам мислила да су у посебној просторији, како је то иначе ред. Добар дан, господине Аморе.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били један од вештака, да ли је тако, у вези, кажемо, оштећених, али пре него што уопште кренемо у Ваше саслушање, Ви сте због тога и позвани овде, због тога што сте били један од чланова Комисије коју је сачињавала једна група стручњака из одређених области, који су вршили идентификацију жртава. Ми смо Вас зато и позвали, обзиром да у међувремену је дошло до одређених промена. Ми немамо Ваше податке, Ви сте вештак, претпостављам на територији Босне и Херцеговине, па ја морам узети неке само основне податке од Вас. Значи име оца Вашег?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Џемал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: 1955., Сарајево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Адвокат. Тренутно, заправо сам члан Парламента Федерације Босне и Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нисте лекар?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не, ја сам део Експертног тима за ексхумације и идентификације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте члан Експертног тима, али сте по професији, ја сам мислила да сте Ви лекар?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте зато били у оквиру тима, добро, по занимању адвокат?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Запослен у Парламенту Федерације Босне и Херцеговине као посланик тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пребивалиштем на адреси?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Сарајево, Телиревића 11-ц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто се Ви саслушавате у овом поступку у својству сведока, значи, да нам сведочите о свим Вашим сазнањима у вези овога што ћемо Вас питати, Ви сте као сведок дужни да говорите истину, јер је лажно сведочење кривично дело и да одговарате на све што Вас будемо питали, сем онога што би лично Вас или Вашег блиског сродника изложило или тешкој срамоти или материјалној штети или евентуално кривичном гоњењу. Јел Вам је то јасно?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Разумем.

Упозорен, поучен, положио заклетву, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате испред себе текст заклетве, па Вас молим да то прочитате.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, изволите.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ:

Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Сада, овако, прво да кренемо неким редоследом, па ћу Вам ја, отприлике, рећи неке оквире. Ми имамо, пре свега, решење од стране Кантоналног суда у Сарајеву од 25.03.1999. године где је наређена ексхумација и

обдукција тела убијених цивила чији се посмртни остаци налазе у викендици власника Звиздић Хусана у месту Годинске Баре, Општина Трново, да ли је тако?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, по овом решењу, реците ми, молим Вас, да ли Ви знате у вези овог решења и ко је у оквиру Тима који ће то обавити, на који начин, уствари, је дошло до тога да сте Ви једно од лица, па ћемо онда све даље да Вам постављамо?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја ћу Вам покушати дакле у најкраћем објаснити саму процедуру. У Босни и Херцеговини је значајан број људи нестао у току рата, готово 30.000 и формирана је једна Комисија која има задатак да трага за тим несталим лицима. Ја сам на челу те Комисије. Она се у то време, 1999. године, звала Државна комисија за тражење несталих особа. Касније ће бити формиране на нивоу оба ентитета–Босанско-херцеговачка и Ентитетске комисије, дакле, Комисија Федерације. Ја сам и ту на челу те Комисије, односно њезин председавајући и Комисија Републике Српске из Бања Луке. Шта је задатак тих комисија? Да уђу у траг особама које су нестале током рата у Босни и Херцеговини и ми смо, трагајући за жртвама на подручју Општине Трново, дошли до сазнања, а мислим да сазнања потичу од неких рибара локалних који су пецали рибу у једној реци, у близини те викендице, који су, склањајући се од невремена, ушли у ту викендицу која је већ била у рушевном стању и уочили неке скелетне остатке, за које нису знали јесу ли хуманоидног порекла или не. Ми смо обавештени, изашли на терен, констатовали да се ради о скелетним остацима људског порекла и процедура је следећа дакле, након што Комисија изврши ту такозвану предвизиту локације, понекада је то и сондирање, уколико се ради о жртвама које су укопане у масовним гробницама или бачене у неке од природних јама, наш је задатак да о томе обавестимо надлежног тужиоца. Када кажем надлежног, мисли се на тужиоца у Федерацији, јер су ентитети тамо негде 1996. године, непосредно након потписивања Мировног споразума у Бања Луци, потписали такозвани Споразум о међуентитетским ексхумацијама, тако да се дешава да не излази месно надлежни тужилац на лице места, него тужилац из оног другог ентитета за који се предпоставља да припадају жртве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, да ли је то овај заменик Кантоналног тужиоца у Сарајеву?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је, тако је, то је у овом случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Беговић?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Цемила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цемила, у ствари, госпођа.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Госпођа је сада тужилац на Државном суду Босне и Херцеговине. У то време је била заменик Кантоналног тужиоца. Дакле, ми обавештавамо тужиоца. Тужилац обавештава, у то време, надлежног истражног судију. То више није у надлежности истражних судија. Поступак ексхумација по изменама закона, то је сада у надлежности тужилаца. Тада је то било у надлежности истражног судије и ви имате решење којим је истражни судија од 25. марта 1999. године одредио као увиђајну радњу, као истражну радњу, излазак на лице места, ексхумацију. Након ексхумације, аутопсију, утврђивање узрока смрти и наравно идентификацију жртава. Оно што морам рећи, да у то време ми нисмо чак ни на који начин могли претпостављати да ће се показати ДНК идентификацијом да се ради о жртвама Сребренице. Ја, искрено да Вам кажем, након што је стигао први ДНК налаз који је упућивао на једну од жртава Сребренице, дакле на младића који је, према нашој евиденцији, нестао у јулу месецу у Сребреници, мислио сам да је евентуално у

питању нека грешка лабораторије, да је немогуће да је неко из Сребренице нађен тако близу Сарајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се што Вас прекидам, али само, пошто сте у другој фази објашњења, значи ову Комисију је сачињавало, као што ја овде видим, седамнаест чланова, који су набројани овде у записнику овоме?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја ћу Вам рећи по функцијама. То су истражни судија, то су Кантонални тужилац или његов заменик, то су припадници криминалистичке полиције, Министарства унутрашњих послова, то су вештаци судске медицине и њихови помоћници, одосно форензичари. У овом случају ја мислим да су били присутни и неки међународни експерти из Уреда високог представника, локална полиција, у овом случају то су полицајци из Републике Српске, пошто ова локација Годинске Баре припада том ентитету, дакле, локални полицајци који обезбеђују лице места и овај експертни тим. Мислим да су били припадници КДЗ, односно припадници који су требали, Министарство унутрашњих послова да утврди да ли је терен миниран, евентуално да изврше деминирање терена, припадници Комисије, Државне комисије за тражење несталих, припадници Комисије, односно то се звала Канцеларија за тражење несталих из Бања Луке, дакле наше колеге из другог ентитета. Ето то је, отприлике, тај део, обавезни састав тих тимова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово када сте рекли да сте изашли на лице места, ко је све изашао од ових чланова Комисије?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, ако говоримо о 28. априлу, датуму вршења ексхумације, на лице места је господин Изет Баждаревић, у то време истражни судија Кантоналног суда у Сарајеву, госпођа Џемила Беговић, у то време заменик Кантоналног тужиоца, припадници крим. технике, ако се могу сетити, господин Сеад Бешић и Тарић Ервин, форензичар је био доктор Илијас Добрача. Он је нажалост пре два месеца преминуо, његов помоћник, не знам имена припадника крим. заштите. Из моје Комисије био сам ја присутан тај дан, био је присутан мој колега Косо Сеид, из Комисије из Бања Луке господин Шкрба Слободан. То је тај обавезни. Не знам имена полицајаца локалних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви дошли до ове куће, значи, то је та кућа власника Звиздић Хусана, да ли је тако?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На месту Годинске Баре у Трнову.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: То је заправо викендица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Јер је то једно викендашко насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви тамо затичете?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, ми улазимо у тај објект, врата објекта су, хајде рецимо, полуотворена, мало заглављена, јер је објект делимично спаљен, а делимично је дошло вероватно и до пропадања, јер није било кровне конструкције. Прозори су већ били однесени, тако да је улазила вода, улазио је снег у објект. Дакле, унутар објекта наилазимо на скелетне остатке, остатке за које се одмах могло уочити да су хуманоидног порекла. Претраживањем терена и испред објекта, уклањањем неких душека, неког материјала отпадног, ми у трави врло плитко, заправо то није укопано, него је обрасло травом, боље би тако било рећи, налазимо такође делове скелета. Мислим да је више од двадесетак тих костију крупних или ситних пронађено испред објекта и један део тих скелетних остатака је пронађен у

објекту. Форензичар, доктор Добрача је тада на лицу места, успео издвојити пет засебних оних врећа за посмртне остатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах ту на лицу места?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: На лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били остаци, да кажемо, спојени из једног дела?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Само, колико се ја могу сетити, само једна од жртва је била, колико-толико, целовита. Дакле, присутна лобања, присутне руке, које су биле још увек везане омчом од жице на леђима, присутан један део прсне кости, ребара, пршљенова грудних и мало нешто, врло мало делова ногу. Дакле, та жртва је била најцеловитија жртва. На левој страни чеоне кости је имала или мало више од чеоне кости имала је нешто што бих ја као не експерт, морам се оградити, проценио да је улазна рана од ватреног оружја, али ово са оградом, јер то није моја област. Ја имам нека знања о томе, али немам експертско знање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам. Обзиром да лешеве нису били у целини, као што сте нам сада рекли, како је могао вештак одмах да утврди о колико особа се ради?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, он је лоцирао према групама скелетних остатака и према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту одмах на лицу места се све дешава?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је и према врсти, и према врсти скелетних остатака, међутим, морам Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доктор Доброча Илија, да ли је тако?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Доктор Добрача Илијас, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О њему говоримо, добро.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Након тога, вршена је реасоцијација у просектури, у близини Сарајева, у мртвачници Градског гробља, предузећа Јавног комуналног предузећа «Градска гробља Високо» где је међународни форензичар који је раније био ангажован за Уред Хашког трибунала 1996. године, истраживањем неких гробница у Церској, Пилицама, Лазетама и неким другим, вршећи реасоцијацију установио да се не ради о пет различитих, него о најмање шест жртва, тако је утврдила докторица Елвира Клоновска, овај међународни форензичар. Дакле, то је оно што смо имали пре него што смо добили резултате из лабораторија. Не знајући идентитет тих жртва, јер је било врло мало одеће, која је уз то била још и делом изгорена, никаквих предмета. Мислим да су пронађене само две чахуре и два зрна од тих предмета изван тела. Не знајући за њихов идентитет, они су практично пребачени у Високо и остали су евидентирани као шест НН жртва са локалитета Годињске Баре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само извињавам се, док не дођемо до тога. Ми имамо значи овај извештај о криминалистичко-техничком прегледу лица места који је сачињен 18.05.1999. године. То је значи онај први излазак, како се обавља иначе крим. технички преглед лица места, када су они откривени. После тога, долази до овог записника о саслушању сведока и то је записник о саслушању доктора Добрача Илијаса и имамо тај записник у списима предмета. То је од 28.09.1999. године, где се набрајају описно, значи, та лица, о томе говоримо. Е сада, имамо такође налаз са вештачењем трагова ватреног оружја, то је Вама сигурно познато од Кантоналног Министарства унутрашњих послова Сарајево и имамо, е сада шта ја Вас желим основно питати, овде имамо за две жртве да је извршена и анализа ДНК и да су потврђени остаци, то је за овог Фејзић Сафета, да ли је тако?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то није спорно и није спорно за Алиспахић Азмира. Значи њихова идентификација је потврђена и они су неспорни. За остало је обављено само ДНК, да ли је тако?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је, мада морам Вам мало појаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас то.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Посебно када се ради о спилетизираним остацима или још боље речено, о остацима који долазе из такозваних секундарних масовних гробница где поједини остаци долазе из једне гробнице, а остаци те исте жртве долазе из друге, па чак треће и у Босни је утврђено чак да су скелетни остаци једне те исте жртве пронађени у четири различите масовне гробнице, које су међусобно удаљене више од тридесет километара. Дакле, жртва се сматра идентифицираном у оном часу када чланови породице потпишу записник о идентификацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је, у суштини, формалан?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Који је формалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер они не могу препознати.

СВЕДОК ВЕШТАК АМОР МАШОВИЋ: У таквим ситуацијама је формалан, јер немате што препознати, практично. Врло тешко можете одредити понекада и висину жртве, ако су кости изломљене, ако је багер једанпут сахрањивао, па ископавао жртве, па утоварили у камион, па премештали на секундарну локацију, дакле, породици се предоче резултати ДНА анализе и оно што сам Вам ја већ написао у једном свом допису, сада ћу поновити овде усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док не дођемо само до тога, то посебно ћемо веома детаљно разрадити. Само овај један моменат. У овом решењу, значи у записнику о ексхумацији од 28.04.1999. године стоји да се ради о посмртним остацима од пет убијених Бошњака и то се неколико пута у овом записнику спомиње. Није се могла утврдити идентификација за пет убијених Бошњака. Значи, свуда, па лице места где су пронађени посмртни остаци, пет убијених. Стално фигурира пет у овоме, па ми објасните, где је шести и како се дошло до шесте особе?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је, сво време је заправо шест скелетних остатака присутно. Ја сам рекао у поступку реасоцијације, односно покушаја да се комплетирају ти скелетни остаци, а то долази тек након лица места. Дакле, то се дешава у просектурама у мртвачницама, пре него што се приступи аутопсији, односно вањском прегледу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ово у Високом, што сте рекли да је урађено?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: То је у Високом, јесте, то је то што је радила докторица Клоновска која је непобитно установила, а то ћемо касније потврдити и ДНК лабораторијом, да се ради о шест жртава. Она је, рецимо, установила да у врећи број 1 која је по нама, односно по доктору Добрачи који је радио на лицу места, представљала скелетне остатке једне жртве. Докторица Клоновска је установила да у тој врећи се налазе посмртни остаци најмање три различите особе. Дакле, другим речима, на лицу места је направљена грешка приликом прикупљања скелетних остатака у објекту и изван објекта. Процењом вештака на лицу места он је мислио да се ради о једној те истој особи. Касније, упоређивањем старости и тако даље, докторица Клоновска је била врло прецизна. Тада то нисмо знали, рецимо, њезине процене се крећу за жртве, за једну жртву она каже да је стара између 16 и 18 година. Ми сада знамо да имамо једну такву жртву у овој групи жртава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само молим Вас, још нешто. Ја тај записник који је сачињен од стране ове докторице, коју Ви спомињете, немам у списима предмета. Да ли га Ви имате? Нама би такав записник био веома потребан.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Можемо имати проблем. Ја га имам, али докторица у то време делује у име Међународне комисије за нестале особе који не жели да суделује у било каквој врсти суђења. Дакле, Ви ако бисте хтели доћи до тог записника, евентуално бисте се морали обратити тој Међународној комисији. Ја га имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази та Међународна комисија?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Она је у Сарајеву, ул. Алипашина број 45.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седиште Међународне комисије, како сте рекли?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Међународна комисија за нестале особе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За нестале, налази се у Сарајеву, у улици?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Алипашина 45.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Алипашина 45. Ко је начелник или неко на кога би насловили?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Директор је американка која се зове Кетрин Бомбергер, Kathrine Bomberger.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, једино преко ње би могли доћи до тог извештаја, јер је нама то сада једно од докумената?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је, или евентуално саслушањем докторице Клоновске која је радила на реасоцијацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отом-потом, све ћемо после видети шта треба да урадимо. Сада, Ви разумете да наравно ми, пошто имамо записник о ексхумацији пет лешева, без обзира што имамо ми фотографије и снимак, ми немамо податке суштинске где се види да је шест особа, немамо званично.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ми, заправо, имамо податке јер је раздвајањем и слањем на ДНК анализу различитих костију из свих шест врећа, касније је направљено шест врећа од тих првобитних пет, након реасоцијације. Дакле, ми смо послали по већи број костију у ДНК лабораторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, само да Вас питам. А зашто мислите да тај записник не би био доступан, без обзира ако се код Вас налази, то је јавни записник, то је јавна исправа, то није нешто што се чува.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Он нема тај карактер јавности, они су Међународна комисија за нестале особе. Дакле, они су исказали један став сличан Међународном комитету Црвеног крижа који, рецимо, одбија и који је добио «зелено светло» од Хашког суда, да не мора сведочити и не мора презентирати своју документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ми само, молим Вас, реците, тада када се утврђује да се ради о шест особа. Када је то, које године?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Одмах, непосредно након, након ексхумације жртава. Мислим чак, можда чак у истом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тада се само утврђује да постоји шест особа, али не о њиховом идентитету?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је, тако је, шест различитих особа, различите старости, различитог узраста, различите висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда, од тада креће утврђивање њихових идентитета, претпостављам, путем ДНК?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Они су, практично, пошто ми на основу тог оскудног скелетног материјала, потпуног изостанка одеће, обуће и тога, не знајући уопште које жртве би се могле наћи у викендашком насељу Трново, ми њих сахрањујемо као НН особе, а претходно, то је уобичајена процедура, се узимају одређени делови скелета. Најчешће су то зуби као најбољи материјал за ДНК или делови крупних

костију, значи хумеруса, надлактичне кости или фемура, бутне кости, узимају се за ДНК анализу и шаљу у лабораторију. Данас лабораторија врло брзо даје одговор, у року од неколико недеља или неколико месеци. Раније, нажалост, смо чекали годинама и годинама, јер смо имали велики прилив костију у лабораторију и ми чекамо резултате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви шаљете, извињавам се, само да идемо неким редом. Сада се шаље значи тај материјал који поседујете у лабораторију?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тог првог, да кажем, извештаја, ми имамо четири особе идентификоване.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не, после првог извештаја имамо само Алиспахић Азмира, само Алиспахић Азмира, за којег је речено да је његов део кости, нисам сигуран да ли зуби, ево можемо, ја имам тај ДНК извештај ту, он је датиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, за његан није спорно. Имам и ја то, за Алиспахић Азмира.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Хоћу да Вам кажем о чему се ту ради. Четири пуне године након ексхумације ми добијамо први ДНК, четири пуне године, 11. маја 2003. године ми добијамо извештај да у врећи број 3 се налази Алиспахић Азмир, Алиспахић Азмир. Данас знамо још нешто, знамо и више од тога, иако је Азмир у међувремену сахрањен у Меморалијалном комплексу у Поточарима, ми сада знамо да делови скелета Алиспахић Азмира се налазе и у неким другим врећама, што значи да Алиспахић Азмир када је предат његовој породици, није комплетан предат, јер још увек нису пристигли сви ДНК резултати. Можда би чак боље било да нисмо журили са предајом, али породица после десет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, после њега, значи, после овог оштећеног, утврђује се идентификација које следеће жртве?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Фејзић Сафета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фејзић Сафета, јесте и њихове две идентификације су колико видим неспорне.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коначне идентификације.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Њихове породице су упознате са ДНК резултатима, приступили су у мртвачницу, потписали су записник о идентификацији, тела су предата породицама и обојица су сахрањена у Меморијалном комплексу Поточари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада идемо даље. Сада се код нас у првом моменту у списима предмета води Салкић Саиб. То је лице које Ви не спомињете у овом Вашем допису и које се после уопште више не спомиње?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са њим?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Салкиб Саиб је, такође, момак, односно човек који је нестао током пада заштићене енклаве Сребренице, он је визуелно препознат, колико сам ја упознат, од неког од чланова породице и као такав је вероватно је дошао до Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, без икакве даље?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Без апсолутно, без икаквог ДНК резултата, без било какве потврде, доласка, идентификације, визуелне, на основу ДНК методе. Чисто, неко је одбио да онај филм са егзекуцијом и рекао, оно је мој брат Саиб и на тај начин је вероватно и до ове суднице дошла та информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што се нама после то лице више не спомиње, иако имамо друге са препознањем, није битно. Затим, Салкић Сидик?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Идентифициран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је то прелиминарно, да ли је тако?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало није спорно. Ибрахимовић Смајил?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је. Ибрахимовић Смајил је утолико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није споран.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не смем рећи занимљив, тешко је рећи занимљив, јер се ради о људима који су убијени, али Ибрахимовић је нађен, заправо у два наврата. Недавно пре годину или две, колеге из Републике Српске су, трагајући на том терену, пронашли делове скелетних остатака који су отприлике удаљени нешто више од сто метара од места где смо ми вршили ексхумације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове викендице о којој говоримо?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Јесте и нашли су неке скелетне остатке. Послали су по редовној процедури у ДНА лабораторију и када је дошао резултат из ДНА лабораторије, установило се да је и тај део кости, као и неки делови скелета које смо ми ексхумирали, 28. априла 1999. године, припадају једном те истом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, могуће да су разношене?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је. Животиње су дефинитивно разносиле ове скелетне остатке и ово све што смо нашли изван викендице, је највероватније било у викендици, првобитно, претпостављам, тешко је знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То су значи сада особе које ми као такве имамо. Ви сте нама овим дописом који смо добили од 02.02.2007. године сада обавестили да је утврђено и лице Салиховић Дино и Делић Јуса, да ли је тако?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Делић јуса и Салиховић Дино. То су значи особе које ми до сада нисмо имали?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада Ви нама реците, како је утврђено за њих двојицу?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Значи, на исти начин. Још увек пристижу, ми смо добили за шест особа, шеснаест различитих ДНК извештаја. Овде је шеснаест различитих ДНК извештаја, а они се односе на шест различитих особа, шест различитих жртава и то овако, када је у питању Азмир имамо три различите кости, три различита ДНК извештаја који потврђују да је у питању Азмир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о Алиспахић Азмиру?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Алиспахић Азмиру. Када је у питању Фејзић Сафет, чак пет различитих ДНК извештаја, чак пет различитих костију и зуба су позитивни, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потврђују да се ради о његовим остацима?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Да се ради о Сафету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Када је у питању Дино, за сада имамо, он је уједно и најмлађа жртва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Салиховић Дино?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је, Салиховић Дино, имамо само један до сада пристигли ДНК извештај, на његов идентитет. Када је у питању Салкић Сидик, два ДНК извештаја, када је у питању Ибрахимовић Смајил, три ДНК извештаја, укључујући и колеге из Републике Српске, који су такође урадили један део

ексхумације, како сам већ рекао и Делић Јусо, два ДНК извештаја различита која потврђују да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за свих ових шест особа, које смо сада набројали, Ви имате одређене узорке где је вршена ДНК анализа?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не један, код Дине само један имамо, а код Сафета имамо пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, углавном више?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: И то није све. Ми очекујемо да ћемо из лабораторије добити за још неке скелетне остатке које смо дали у ДНК лабораторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који значи потврђују?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Потврду да је једно од ових шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пошто нам је јако битна идентификација који су оштећени, зато Вас ја овако јако питам у детаље. Значи, за Салкић Саиба ниједна идентификација, нити било шта, сем нечега, препознавање?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Он никада није званично фигурирао у Комисији, у Тужилаштву, у суду као једна од особа које су идентифициране, никада. Ми јесмо чули информацију да је породица, мислим чак да смо ми то констатовали на основу онога што се дешавало на овом суђењу и смо себи то евидентирали, на неки начин, да потенцијално би једна од жртава би могла бити Салкић Саиб, јер га је неко од фамилије препознао, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, нама је сведочила његова мајка, Салкић Хана, која је наравно жена стара и била је јако потресена и она је показала на једно од лица са фографије. Али на то исто лице су показали други сведоци, нарочито овај Салкић Осман, да се односи на Алиспахић Азмира и по оном што ми располажемо, логично је да би се то односило управо на Алиспахић Азмира. А пошто је она само летимично погледала ту слику, јер није хтела и била је јако узбуђена, то њено сведочење у вези саме фотографије, доведено је у питање и због тога Вас ја овако детаљно питам, да би тачно знали, ко су лица, која су погинула, која су оштећена у овој ситуацији.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Могу Вам ја, госпођо председнице, помоћи. Ја мислим да имам, нажалост или на срећу, пребогато искуство када је у питању погрешна идентификација. Ја сам већ пуних петнаест година на овом послу и у овом задатку. Дакле, и у ратном периоду сам био шеф Комисије за размену ратних заробљеника. Од тог периода, дакле, можемо рећи од почетка конфликта, од априла месеца 1992. године, дешавају се те забуне идентификације и како време више пролази, оне су све учесталије. Оне су узроковане двома чињеницама: прва је чињеница да људи имају лик оног свог изгубљеног, несталог онако како су га они упамтили. Неки од ових су били дечачићи и деца и сада одједанпут, не знам, препознаје га члан породице након пет или десет година. Ми смо имали ситуација где штрајкују затвореници у затвору у Зеници, на кров су се попели, где десетак породица је дошло. Дакле, то се дешава након рата, две године након рата, тамо негде 1997. године. Десетак породица долази у нашу канцеларију и каже да је један од оних који штрајкују на крову зеничког затвора због неких услова, њихов син, њихов брат, њихов отац и тако даље. Дакле, једноставно, чини ми се у тој превеликој жељи, а изложени тој ужасној неизвесности, дугогодишњој неизвесности, посебно када су у питању врло блиски, говорим о мајкама и сестрама као посебно блиским члановима породица, долази до забуне у идентитету. Нама се дешава чак да људи, за које смо ми неспорно, знамо да су они, да породица, рецимо одбија. Имамо такве ситуације, да породица одбије да

прихвати идентитет, иако све упућује, и ДНК анализа и одећа и предмети који су пронађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само још једном да анализирамо закључак. Оштећене особе које сте Ви идентификовали јесу Фејзић Сафет, Алиспахић Азмир, Салкић Сидик, Ибрахимовић Смајил, Салиховић Дино и Делић Јусо?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дефинитивно. Сви су пронађени на Годинским Барама, на Трнову у оквиру ове викендице о којој смо сада причали.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је у и око викендице, да будемо прецизни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И делови костију, за које смо објаснили како су дошли.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Више од двадесетак костију је пронађено испред врата викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте као председник ове Комисије, да ли је тако?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: У то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били задужени да потписујете тај налаз и закључке?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ми не потписујемо налазе, ја једноставно констатујем. То налаз потписују шефови лабораторије, ДНК лабораторије у Тузли и у Сарајеву. Дакле, две врсте узима се узорака, то су узорци крви од живих чланова породице и узорци скелетних остатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као, да кажемо, председник ове Комисије, шта је Ваша функција у томе?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ми немамо неку специјалну. Наш задатак је да контактирамо породицу након што пристигну ДНК резултати и да породици, практично, саопштимо ту чињеницу, да их припремимо на одлазак у просектуру где ће они потписати записник о идентификацији, након што им буде предочен налаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада видите даље да Вас питам, ми у списима предмета немамо те налазе о ДНК анализи. Имамо, уствари, само за Фејзић Сафета и Алиспахић Азмира. Имамо да се ради о тим лицима, овај извештај, да кажем.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Нажалост, налази садрже неке генетске информације и ја их имам. Ја могу само их интерпретирати, али нисам у позицији да Вам их предам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам преко моје сараднице обавила са Вама разговор и Ви сте рекли да је то документација која представља тајну. Ми можемо то да разумемо, али ми морамо ипак имати, да кажем, неке податке у делу у коме можете да нам кажете, на основу чега и како се ради о тој ДНК.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Оно што, председнице, ја могу јесте да део рипорта, овог рипорта који садржи генетске информације, дакле, који представљају једну, да кажемо, интимну, приватну ствар сваког човека, да на неки начин затамним тај део. Ево, ја ћу Вам показати како изгледа тај ДНК рипорт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја га имам за овог, немам за све.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, овај део је поверљив, овај који се односи горе на ове локусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то мислите, извињавам се, ово као ово што је?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Није, није, то није, ту приказује само, ту је фотографија кости или зуба, па зато изгледа то мало затамњено. Али овај део који се односи на локусе где је прецизно наведено, који локуси са сестром, са мајком се подударују, то је нека врста информације која је поверљивог карактера, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо, наравно, да видимо предлог Тужилаштва.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Да је то евентуално документ који излази са мојим потписом, ја бих себе могао ослободити у овој ситуацији, евентуално чувања те тајне и то Вам предочио. Међутим, ово није документ који излази из лабораторије која је у мојој надлежности. Та лабораторија је такође у рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо по Вашем саслушању, какви ће бити предлози Тужилаштва и одбране, да ли сматрају да требамо то да прибавимо, па би у том случају, то од Вас тражили да нам дате бар тај део који можете да имамо, али видећемо од предлога какви ће бити по Вашем саслушању и испитивању које ће се даље обавити. Реците ми још овако: после тога видимо, имамо ову дозволу за сахрану, рецимо за Алиспахић Азмира, значи то се иде после у ту гробницу. Пошто ми немамо за све и за остала?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Није, није, они званично нису још, кажем, званично, нису породице још увек потписале записник о идентификацији, управо из овог разлога. Код Азмира смо, на неки начин, ми мало пожурили. Сада видимо да постоји још делова скелетних остатака Азмира који нису, нажалост, сахрањени пре четири, пет година, када је он сахрањен у Меморијалном комплексу заједно са њим, који ће морати бити накнадно сахрањени. То је иначе пракса која се дешава врло често због постојања тих, такозваних, секундарних гробница, где пронађете само део трупа, идентифицирате га путем ДНК анализе, предате га породици, породица исказе жељу да га сахрани, а онда дођу руке или дође лобања из неке друге секундарне гробнице, онда се практично пролази кроз то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли, нама наравно не би требали такви детаљи, то суд не интересује, заиста, приватне ствари у увек су сведоци ослобођени да говоре о стварима које су из њихових личних живота, али да би просто имали као документ да се ради о лицу том и том на основу, рецимо, његовог прегледа костију или нечега или рецимо, вилице, на основу чега се утврђује да се ради о том лицу. Значи, таква врста идентификације, таква врста информације, сем Вашег усменог, јер ми немамо такву документацију за већину. Само за ову двојицу оштећених лица – Фејзић Сафета и Алиспахић Азмира је нама неспорно. За остале ми немамо никакав званични документ у смислу да се ради о лицу, рецимо, Салкић Сидику да је вршена ДНК на основу, па су резултати позитивни.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја сам овде у функцији шефа једне Комисије. Дакле, Ви можете слободно, сматрати моје сведочење званичним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Друга ствар, на располагању Вам стоје породице које могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо ми већ обављали.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Помоћи, потврдити или оповргнути ово што ја тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би ми случајно нашли да је потребно да нам такав званични документ се достави, ево ја сада Вама кажем, значи, те личне ствари би Ви слободно могли.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Није никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама је битно само да видимо доказ из кога се утврђује да се ради о лицу том и том. Значи, на основу прегледа, рецимо, костију, значи то је то.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја ћу то урадити, дакле, уз ову малу заштиту ових генетских података.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја ћу то урадити, то није никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Да ли имате нешто још да кажете што Вас ја нисам питала или нисам знала да Вас питам, ипак је то овако један посао стручан, у вези овога о чему смо сада причали?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ми смо накнадно, дакле, када је на једном од хашких суђења оспорен онај снимак, односно његова аутентичност, господин Џефри Најс који је водио тај поступак је дошао у Сарајево и затражио да га одведем на лице места. Он је дошао са тим снимком и ми смо на лицу места прецизно лоцирали тачно место где се врши она егзекуција. Дакле, ми тачно знамо у односу на викендицу, односно на распоред стабала и тако даље. Чак смо на лицу места нашли и неке трагове од пуцњева који су завршили у неком дрвећу около. Дакле, то је оно што се дешавало након, то је било мислим прошле године и оно што је можда битно, можда није ни битно за ово суђење, ја Вам то морам рећи. Информације од сведока који је био укључен, не у ову ексхумацију, него у један други поступак, говори да ова шесторица нису једини Сребреничани који су доведени на ту локацију. Сведок тврди да је присуствовао егзекуцији још дванаест људи из Сребренице. Он лично, гледао је стрељање, доведен је у камиону заједно са још двојцом. Сведок је иначе босански Србин који је био на радној обавези. Изведен је из камиона, гледао је стрељање. Он тврди да су то урадили припадници јединице «Шкорпиони». На те околности га је испитивао господин Најс. Ја нисам на те околности са њим разговарао о егзекуцији. Мене је више интересовало информација где су тела, јер он тврди да је он тела са места стрељања, пренео до места њиховог, дакле, он тврди да је дванаест људи том приликом стрељано. Место је, отприлике два и по до три километра удаљено од викендице, нешто више према линијама, тадашњим линијама конфедерације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам, само да Вас питам, ово место где је та викендица, колико је оно удаљено од Сребренице?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Од Сребренице? Не знам којим путем је најпапетније доћи, морате доћи до Сарајева, најпре, па онда од Сарајева кренути према Фочи и доћи до, ово је тридесетак километара од Сарајева, ово место Годинске Баре. Оно припада општини Трново. Она је пре рата била једна од градских општина, приградских општина Сарајева. Дакле, то је оно, ја сам нешто у уводу почео говорити о томе, о својој неверици, када сам добио први ДНК налаз за Алиспахић Азмира, просто је било невероватно, нисмо веровали, мислили смо да није у питању нека грешка лабораторије, нека замена идентитета, јер је било невероватно да је неко из Сребренице пронађен у близини Сарајева. Никада се то није догодило. Сви су до тада били проналажени Братунац, Власеница, Сребреница, Зворник, дакле у општинама које гравитирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте упоређивање вршили са списком лица која су пријављена као нестала?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Као нестали. Дакле, док је Азмиров налаз био једини, то је још увек стварало код нас неверицу. Када се појавио Сафетов налаз, Фејзић Сафета, као нови налаз, поново на Годинским Барама, онда нам је постало сасвим јасно да то ипак јесу Сребреничани. Сви остали налази ће показати, дакле, свих шест налаза да су у питању заиста Сребреничани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Морам Вам рећи ово. Дакле, овај сведок нас је директно одвео на место где је премештао тела. Ми смо делимично обрадили у присуству господина Најса ту локацију и нисмо. Ради се о једном великом

сметлишту. Ми смо, отприлике, једну трећину тог сметлишта пречешљали, милиметар по милиметар и нисмо нашли никакве посмртне остатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се вратимо, извињавам се на ово, пошто нам је ово сада предмет претреса. Само да нам кажете, у Вашем извештају, такође стоји да су лешеви, односно тела били запаљени. Да нам само мало објасните, у ком стању је то било, да кажемо, запаљености?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Хајде да кажемо, нагорености. Дакле, одећа није потпуно изгорела, али се види да је горела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тело?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тела су, није то нека велика температура, по мом неком искуству, јер се ради о нагореним костима. Не, не потпуно угљенисаним костима које би се мрвиле у рукама, дакле, не ради се о потпуној карбонификацији, него онако више, били су изложени деловању пламена, али се види да то није неки пламен, није то неки пламен сада где се развија нека огромна температура или шта ја знам. Сада је тешко говорити, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наравно, хвала Вам.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не знам ни када се то десило, непосредно након егзекуције, месецима након егзекуције, годинама након егзекуције, то ми заиста нисмо ни утврђивали том приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вам поставила питања што сам сматрала да је битно. Сада ће Вам чланови већа, па ће после остали у судници. Изволите.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Пре, евентуално, чланова већа, ако допустите само, ја морам рећи и то, не знам да ли је веће упознато. Тројица од шест младића су били малолетни у часу егзекуције. Један је тек навршио 16 година, један је имао нешто око 17,5, један је исто имао око 18 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми немамо тачно евиденцију о старости њиховим, зато би нам то било потребно, зато Вам ја ово што сам Вам рекла.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја Вам могу рећи датум њиховог рођења, ја могу да. То у ДНА извештајима нема, али Вам ја могу у једној потврди, односно евентуално у изводу из књиге несталих, могу Вам дати податке о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би нам било битно да имамо.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Иначе, нестанак свих њих је пријављен на сасвим другом локалитету од стране породица. Сви они су пријављени да су нестали или тамо негде у близини Кравица у општини Братунац, односно Каменичког брда у близини Братунца или како се то популарно каже, у шуми, дакле, као онај део који је кренуо шумом из Сребренице према Тузли, којим се изгубио траг. Дакле, све њихове породице су тамо задњи пут имале информацију да су они живи, виђени. Нико од њих није знао да су они доведени у Сарајево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања. Бојим се да је мени остало нејасно, па не замерите ако грешим. Шест жртава је идентификовано путем ДНА методе, од тога две коначно?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ове остале четири, Ви сте набројали именом и презименом, прелиминарно?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: То је термин који ми користимо пре потписивања записника о идентификацији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја видим овде у овом Вашем писму да Ви кажете да се у више од 8.500 хиљада до сада утврђених прелиминарних

идентификација, ниједном није догодило да тај прелиминарни идентитет не одговара и стварном и коначном?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је. Прелиминарни путем ДНК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јасно.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, некада имате и прелиминарни идентитет класичном методом где породица каже обрнуто. Класично, ја мислим 90% да је ово он, али ћемо сачекати ДНК да видимо. Дакле, овде се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И било је више случајева и када је са сигурношћу идентификована жртва путем ДНА методе, да породице не прихвате то и као коначну идентификацију?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја знам један случај у Сарајеву, једне жене, нажалост она је јако образована жена, правник по струци, која ми након трећег поновљеног ДНК резултата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не прихвата?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Након пронађених патика од млађег њеног сина, који је носио старији, пронађеног панцирног прслука, човек је био припадник Армије Републике Босне и Херцеговине, једини је војник који је нестао са панцирним прслуком на себи, бар према нашој евиденцији. Ми смо пронашли тај панцирни прслук, локација на којој је нестао подудара се са местом његовог проналаска, његове ексхумације, патике које је имао су патике његовог млађег брата и онда радимо три пута ДНК методу на захтев мајке и мајка практично опет одбија да каже, јер је она негде на телевизији у току рата видела њега на Мањачи у близини Бања Луке, да је затворен у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумемо. Изволите, имате ли питања, тужиоче изволите. Нема? Пуномоћници, да ли имате питања?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде пише ово што је прочитао судија Крстајић, пише, до сада утврђених прелиминарних идентификација, нити једанпут се није догодило да прелиминарни идентитет жртве не одговара оном коначном. Господин је рекао да, то само да потврди, значи прелиминарних идентификација путем ДНК?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је питао то колега, овог момента је питао.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је, само што број више није неколико хиљада, него сада већ прелази девет хиљада, јер лабораторије сво време раде.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, прелиминарних резултата добијених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу ДНК.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добијених методом ДНК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после породица потврђује за коначну идентификацију, а ДНК је прелиминарна.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Уствари, Ви сте дефинисали добро, породица формално потписује записнике, ја не могу издати налог за укуп, пре него што имам записник о идентификацији.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, има и других прелиминарних идентификација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је сада рекао на основу ДНК, а рекао је да има и других, али у овом случају ДНК је стриктно одвојио. Изволите.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: То је чисто формално да се задовољи та форма. Ја сам Вам рекао, понекада то што дате породици је дословно једна војничка чизма и поткољеница у војничкој чизми, то је све што смо дали, породица је преузела и сахранила. Нема ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само замолила господина Машовића да нам сада да податке, на пример, када је рођен Дино Салиховић?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дино Салиховић је рођен 26. јуна 1979. године.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Немам тај податак, могу Вам доставити.

НАТАША КАНДИЋ: 1979. године?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: 1979. године. Он је имао нешто више од 16 година, ако је егзекуција била у јулу месецу, имао је значи 16 година и десетак, петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас свакако замолити, као што сте ми сада рекли, да ми доставите, уз наравно потврду оверену, писмену, имена и годиште рођења и место, пошто ће то требати.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Хоћу ли ја то радити на Ваш захтев или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доставићемо Вам ми допис званичан, а Ви ћете то свакако доставити, само да знате сада о чему се ради.

НАТАША КАНДИЋ: Господин Машовић има све те податке овде. Зашто да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ако има, није рекао да има.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја имам датуме рођења за свих шест жртава, према оном како су то породице пријавиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ми ово хоћемо као званичан податак, знате, не на основу пријаве података, него на основу Вашим овереним.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: То је дан посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то ћете нам доставити, није никакав проблем.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја могу у току сутрашњег дана урадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо то нам и треба што пре да се достави да имамо и то. Добро, изволите, браниоци.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио само колегу да, ја нисам сада схватио, код ових идентификација. Да ли су ови подаци за преосталих шест особа, односно четири особе, презентоване породицама, па су оне одбиле да, ја нисам схватио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, баш је јасно. То је он неки пример, господин је неки пример навео.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, али ја сада питам за овај конкретан пример, за тај записник о идентификацији. Зашто у конкретном случају ти записници нису верификовани од стране оштећених породица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго питање.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја сам већ објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто речено.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, чекамо да не бисмо направили грешку у случају који смо направили у случају Алиспахић Азмира, да позовемо породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да није све скупљено?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Да им презентирамо две кости – зуби, потколеницу и да кажемо, ево ово је позитивно на вашег сина и онда породица инсистира да им се то преда, да би то сахранили, а ми за 15 дана, 5 дана или 15 месеци добијемо из лабораторије нови налаз у којем ће стајати да постоји још костију који припадају истој жртви. Дакле, то је разлог. Ми смо имали једну моралну дилему, да ли уопште породицама, у таквим случајевима, саопштавати када пристигне ДНК, па смо, говорим о нама као експертном тиму, па смо правили некакве процене – ако имамо више од 50% присутних скелетних остатака, да тада породицу обавестимо да је стигао ДНК и да им препустимо на вољу да ли ће то они сахранити или неће.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли то значи, да за ових четири скелетних остатака или да кажем четири групе скелетних остатака, нису потпуно извршене ДНК анализе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу, сада је причао то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Судија, ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, знате да је набрајао, негде су две, три, чак подаци за одређене особе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја питам, да ли то значи да нису потпуно извршене ДНК анализе, што је логично питање?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, овде ми не говоримо, у овом случају, о ДНК анализи одређених тела, одређених жртава. Говоримо о ДНК анализи једне масе костију које су пронађене у викендици, испред викендице или чак сто метара даље од викендице и говоримо о ДНК анализи појединих делова скелета, што значи, на основу зуба који смо пронашли, ми дефинитивно знамо да се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Колико је узорака узето са тих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сада је то рекао.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Нисам то рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није рекао, немојте, молим Вас.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Вероватно бранилац мисли укупно колико је узето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је од свакога, добро.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Шеснаест смо добили. Ја Вам немам тај податак, мислим да ми очекујемо још. Морате знати и ово, да сви узорци не буду увек анализирани, деси се да су контаминирани, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису подобни.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То ја питам, то је сасвим логично.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не могу Вам прецизно одговорити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви кажете, није извршена идентификација јер није коначно, ово је прелиминарно, па се чека, не знам, да се изврши, како кажете, да сте на овом првом случају погрешили, па сте имали трећу и четврту или где сте нашли. Сада Вас ја питам, да ли Ви тачно знате, када ћете имати коначну идентификацију и када ћете добити коначне одговоре из лабораторије?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, ми коначне одговоре о именима шест жртава већ имамо и то су ових шест жртава, ако треба да их набројим, ја ћу их набројати. Дакле, то су коначни одговори о идентитету шест жртава са Годинских Бара. Оно што немамо у овом часу, не знамо у ком обиму ће те жртве бити укопане у Меморијалну гробницу. Хоће ли бити укопане само њихове две ноге или њихове две ноге и две руке и део њихове лобање који је пронађен, то је одговор.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада Вас ја поново питам. Да ли је породица потписала тај записник о идентификацији?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Који говорите?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Било који, за ових четири?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: За ових четири, породица није још позвана да приступи идентификацији, а разлог сам Вам ја рекао, а и председница Вам је рекла, видите, за Дину ми за сада имамо један ДНК извештај, за Фејзић Сафета имамо пет различитих костију позитивних на Фејзић Сафета. Можда ћемо за Дину, за месец дана имати још два, још пет, или још један налаз, можда нећемо имати ниједан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, само да се надовежем на Ваше питање. Али за ДНК дефинитивну идентификацију, довољна је једна, не треба пет да их има или три?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Наравно, наравно. Зато ја кажем, ми знамо идентитет шест жртава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао сада, да је довољан један, ја зато питам, да ли је довољно један?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: У принципу, ако имате комплетно тело, довољно вам је један зуб да имате, да потврђује, јер ја имам једно тело у једној врећи. Али, у овом случају, нажалост, нажалост, захваљујући управо деловању извршилаца овог злочина, ми немамо једно тело у једној врећи. Захваљујући њиховом деловању, или боље речено, неделовању, чињеници да су након егзекуције тела остављена у викендици, несахрањена, да је после тога, не знам ко, извршио спаљивање тих тела, да су након тога уследила деловања животиња које су разносиле скелетне остатке, дакле, захваљујући читавом том сплету околности, ми јесно данас у ситуацији да породицама не можемо рећи, ево вам ваш Азмир комплетан, него вам ево пет костију од Азмира, ево вам један зуб од Дине и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Нажалост.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је утврђено место извршења и на основу чега је утврђивано, ако јесте, место извршења дела?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Господин Најс је дошао са свим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мене не интересује сада господин Најс и овај снимак, апсолутно ме то не интересује, него ме интересује ово што сте Ви радили као Комисија.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ:Па, нисмо ми ни знали тада да се ради снимак, тада није постојао. Како ћемо ми утврђивати у часу ексхумације када не постоји снимак. За нас је то шест НН жртава, односно на лицу места, чак пет, рекао сам НН жртава. У мртвачници ће то бити шест, након реасоцијације. У том часу, ми појма немамо ни да су Сребреничани ни да постоји неки снимак, ни ко је укључен.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ни да су лишени живота управо ту, него само да су ту тела пронађена?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ:Не, апсолутно, не знамо то ништа, то ми ништа не знамо. Ми ћемо на наше изненађење, након што снимак дође, односно ће прво пре снимка доћи ДНА резултати, али никада, када долазе први ДНА резултати, ми ни тада не знамо да постоји неки снимак који неко снима егзекуцију. 2003. године је дошао први ДНА резултат, а снимак се појављује пре годину, две, не знам када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 2003. године први?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Први ДНК долази 2003. године, четири године пуне након што је извршена ексхумација жртава. Данас то име, хвала Богу, пуно брже, пар недеља и пар месеци.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У којој лабораторији се врше те ДНК анализе?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тузла и Сарајево, једна ради крв, једна ради скелетне остатке.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, ова докторица, рекли сте?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Елвира Клоновски, Клоновски.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који је задатак њен био?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Они су у Међународној комисији, хајде да кажемо, неки придодати чланови тог Експертног тима. Они одбијају да буду констатовани званично као делови тих експертних тимова, али у складу са неким споразумима, ентитета са Међународном комисијом, дакле, они раде за потребе тужилаштва,

односно за потребе правосудних органа и у њиховим лабораторијама се ради ДНК анализа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте добили било какве њихове податке о ДНК анализи?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ово су њихови подаци.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То су њихови?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: То су њихови.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Које Ви не можете предати суду?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је. Ја сам рекао да бих ја себе ослободио да сам ја потписник овог извештаја, али овде је неки Донован потписник из Међународне комисије, не знам у другом случају неко други. Зато сам у ситуацији да не могу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, молим Вас, где се налазе записници о тимк потраживањима несталих лица, о идентификацији, особним знацима које су оштећени предавали Вашој комисији?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, имамо три групе институција којима се оштећени обраћају: једна је Међународни комитет Црвеног крста, неке од породица.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, конкретно сада питам, рецимо за ових шест?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ове наше случајеве оштећених?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: За ових шест, ја сада не знам дефинитивно на основу чега су ушли у нашу базу података, на основу извештаја Међународног комитета Црвеног крста или тако што је неко од породица директно дошао у наше одељење у Тузлу, у Сарајево, у Зеницу, где имамо све одељења и пријавио нестанак. Некада је паралелно, дакле, породице долазе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли он садржи неки формални записник, опис, било шта?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не, не, не. Осим уколико се не ради о Међународном комитету Црвеног крста где се прави, такозвана, АМДБ-антемортендатабеис, дакле где се узимају детаљни подаци од чланова породице, од тетоважа, до неких, сада знамо да су то ствари.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али у овом случају, кажете за жртве Сребренице, да ли су узимани подаци, записници?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не могу Вам рећи конкретно за ових шест. У Сребреници је нестало више од осам хиљада и триста људи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас то питам, зато, господине, колега, Машовићу, из једног простог разлога – Ви сте у Вашем извештају овде навели да се идентификација врши на двојак начин – путем ДНК и путем неких особних знакова, знакова предмета и тако даље, који су постојали, у чему је последњи пут виђен, запажен и тако даље.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ако је то могуће.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Али, овде из ових записника ми не видимо, да оставимо сада по страни ДНК анализу, али ми не видимо ту, из тих записника, да је вршена било каква идентификација на основу тих чињеница којима би Ви требали располагати, као о несталим лицима. Значи, био је ту и ту, имао је тај и тај, ту тетоважу, имао је такве зубе, имао је.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ако сте ме пратили, ја сам већ рекао да је немогуће, овде тела су разнесена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али, сада кажете, утврдили сте Ви прелиминарно, идентификовали.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: На основу ДНА.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, а сада Вас ја питам, из те базе података.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Морам вероватно појаснити. Дакле овако. Антемортална база података која се сачињава при Међународном комитету Црвеног крста и то је једнако за Србију, за Црну Гору, за Босну, за Хрватску, за све земље које су биле у конфликту, постоји та антемортална база података. Ту породица даје све, од дужине косе, боје косе, боје очију. Сада је то мало и, не смем прећи, али није битно. Дакле, породица да висину, стас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја вас питам, где су ти подаци и да ли сте Ви сада те податке проверавали кроз било коју?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Немогуће, немогуће у овом случају то проверити због стања скелетних остатака.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, да ли можете успоредити? Да ли сте Ви уопште тражили те записнике и те податке које су Вам породице дале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега сте упоређивали, једноставно речено? На основу чега, то сам Вас ја малопре питала.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Шта смо упоређивали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте нашли, скелет и те кости, на основу чега, шта је било то што је била паралела на основу чега сте упоређивали? На основу пријаве?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: ДНК је, ДНК је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не пита Вас то, него, на основу чега, на основу пријаве несталих лица које су дали оштећени, да ли то?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада имате ДНК налаз, да се ту ради о некој особи. На основу чега сте упоредили, шта Вам је матична основа упоређивања? Да ли је то пријава несталих које је дала оштећена, то Вас пита? Са чиме поредите то?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Крв, крв, крв, преживелих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, шта је то било?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тачно, ја мислим да колега можда мисли на неке антрополошке одлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он мисли, како сте знали да је то Алиспахић Азмир, зато што га је његов родитељ пријавио као нестали?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте мене добро разумели, председник већа. Ја знам да сте Ви рекли да имате податке о ДНК на основу крви или из других узорака.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, када је у питању ДНК.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас управо питам за ово што сте Ви у Вашем извештају рекли. Морталних података, тј. компарирањем података који су раније дали чланови породице са подацима које утврђује вештак судске медицине, форензичар.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А који се односе на антрополошке одлике жртве, по старости, статусу зубала, евентуалне заживотне фрактуре костију, боја и дужине косе и слично, затечена обућа, одећа, лични предмети, документи, Ви кажете да се потпише записник о идентификацији и то након што се породици предочи ДНК анализа и тако даље и антеморталних података?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, и оних података, не само, Ви кажете, пре идентификације, не само анализа ДНК, него и ових података, а ја Вас питам, да ли сте Ви овде?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, да поједноставимо. Дакле, антемортални постмортални подаци се упоређују. Ако је породица рекла да је жртва била висока 170.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас питам, да ли је породица овде давала такве изјаве, да ли имате те податке?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не знам, али претпостављам да не би вредели такви подаци, јер нисмо могли изнети висину жртве.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви тражили, Ви сте сада тражили, утврдили сте прелиминарно, кажете по бази ДНК, да се зове, не знам, НН, Ви нађете, не мислим НН као непознато лице или ПП, да се тај налази у бази података, добијете позитивну идентификацију тог ДНК узорка са узорцима које је породица дала?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И Ви сада, поред те базе података, да ли проверавате и ове податке?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Где год је то могуће.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас то питам, да ли је овде?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: А овде, не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је породица давала опис, нестао ми је син, брат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са чим, реците конкретно, не знам. Он толико објашњава, вештак, мислим, не знам шта Вам није јасно. Само моменат, да мало скратимо поступак.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја ћу Вам помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Породица пријави да је нестао, рецимо, Фејзић Сафет. Да ли том приликом код Вас када пријављују, они дају податке, Фејзић Сафет?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не, код нас уопште не даје антемортен податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само даје име и презиме?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је и податке где је нестао, када је нестао, где је рођен, тако да ја немам слику нестале жртве, ја не знам висину нестале жртве, ја не знам њезину тежину, њезину боју очију, али породица има могућност да све те елементе да Међународној комитету Црвеног крста који је формирао АМДБ која ће бити предата нама за неких пар месеци, нама као Комисији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, породица је пријавила, Фејзић Сафет, висок толико центиметара, нестао ту и ту.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: И ако је могуће, ако је могуће, на основу скелетног материјала, проверити тај навод породице, он ће бити проверен. Он ће бити проверен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви онда знате када дође ДНК, да то припада Фејзић Сафету, то Вас пита? Ако није дала породица нешто директно, своју крв?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Нема идентификације, ако нема крви, ако нема ДНК и скелета, нема идентификације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они су дали.?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Нема, не постоји идентификација у том случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, не знам шта није јасно.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Немогуће је идентифицирати. Ви идентификацију можете извршити само међирањем ДНА изоловане из скелетних остатака и ДНА изоловане из крви, односно, евентуално, у неким случајевима, опет изоловане из костију. Зашто? Убијени су отац и син. Отац је раније идентификован на основу своје браће и својих родитеља. Дакле, његова кост је идентификована. Ми имамо

ДНК структури његове кости, имамо крв његове супруге, односно родитеља, имамо родитеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, имате нешто на основу чега се обавља?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ:НК, било из скелета, било из крви и компарирамо са скелетним материјалом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није сада јасно, колега?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мени није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је објаснио детаљно. Значи, он има материјал.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мени је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта није јасно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта је идентификација путем ДНК, позитивно утврђивање. Међутим, нелогично је да неко даје крв као биолошки материјал, а да при томе, неко ко узима податке за нестале особе, не каже, управо ове антрополошке податке да даје, ја Вас питам, да они који су описивали, којима су нестали најмилији 1996., 1997. године, су сигурно одлазили у неку од Ваших комисија и сигурно, осим ДНК узорака сте их питали, како је изгледао, колико је имао година, да ли је имао поправљене зубе леве или десне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, добро, то су Вам записници о потрагама, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, само моменат, то је Ваше да ли се Вама допада начин њиховог рада. Они раде тако, а како ћете Ви оценити њихов рад, то је други проблем. Они су рекли како су радили. Дошао је родитељ, од родитеља су узели крв. Родитељ је рекао, нестало је тај и тај, толико година стар, ту и ту. Сада, они на основу тога упоређују. То је објаснио веома детаљно. Ја не знам шта сада Вама није јасно. Е сада, да ли се Вама свиђа тај начин рада, то је друга ствар.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, не, не ради се о начину рада. Ради се о нелогичности што је господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви посебно истичете као нелогичност рада Комисије, то нема везе са предметом.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, не, не, нелогично је у његовом, онда ми сада питамо човека, он каже, напомињем да се ради о прелиминарно утврђеном идентитету, те да се идентитет жртава сматра потврђеним у тренутку када блиски члан породице потпише записник о идентификацији и то након што се породици предочи ДНК налаз од стране надлежног тужиоца и изврши компарација, компарација, значи, предложи се ДНК налаз и изврши компарација пост и антеморталних података. Дакле, оних података које су добили пре нестанка, а то су могли од чланова породице и оних података о скелету и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада није јасно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не мора бити само скелет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није јасно, не разумемо?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: То је све тако како пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда, шта сада није јасно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада Вас ја питам, да ли сте Ви овде имали и вршили било какве или имате податке на основу чега ћете извршити идентификацију?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја немам одговор на то питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То реците, немам одговор.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: То не знам, ја сам говорио о принципу како се ради.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас конкретно питам.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: А сада говорим као човек који је био на лицу места, господине драги. Немате са чиме упоредити, да ли Ви то разумете? Ја не знам како да Вам објасним. То нису цели скелети, па да ми сада узмемо метар па да измеримо и кажемо, овај је висок 172, па упоредимо са оним што је породица рекла, па је и породица рекла 172.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То што је породица рекла, тај записник, где су Вам ти записници?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Немамо то, то наша Комисија нема.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немате?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Да ли сте незадовољни како Комисија делује? Ево рекла Вам је председница, ако сте незадовољни, пишите мојој влади да сте незадовољни како Комисија ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су пријавили, са неопходним описом, дали су крв родитељи, браћа, сестре. Они када су дошли, када су нашли скелет, они су упоређивали. Тако је објаснио, ја говорим шта је објаснио, мислим, господин, ја не знам, ја нисам била тамо.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Уз дужно поштовање, браниоче, ја не знам колико има смисла уопште ова прича ради породица, ја заиста не знам колико има прича, ја радим овај посао петнаест година и не знам колико има смисла, нерадо се упуштам у овакву дискусију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, да ли ми то можемо прихватити или не можемо, то је друго питање.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Нека суд цени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је члан већа хтео нешто, па ћемо даље наставити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Машовићу, само да се овде надовежем. Прво, да ли лабораторија у свом извештају даје вероватноћу понављања тог склопа генетских маркера, један на према пет милијарди, десет милијарди, четири милиона, двеста хиљада?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Оно што је прихватљиво јесте, 99,95, уколико се ради о такозваном «слепом мечу». Значи, нема вероватности 100%, то не постоји у науци. Процент вероватности је 99,95, када је «слепи меч» у питању, а «слепи меч» значи да ми унапред не можемо претпоставити уопште о коме се ради. Ако идемо на такозване циљане случајеве, где ми знамо у тој и тој кући је запаљен тај и тај човек и ми кажемо, то би могао бити ХУ, именом и презименом, онда је тај проценат, не иде се на тако високи проценат 99,95, него је он 99, мислим, 8, не знам, ми врло ретко користимо те циљане мечеве, тако да се ту не могу о проценту изјаснити. Али, у овом случају, «слепог мечирања», 99,95.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. И још једно питање. Ви сте били тамо на лицу места, објаснили сте нам, испричали како је то изгледало. Пронађени су посмртни остаци по процени доктора Добраче, пет жртава.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја гледам те записнике о обдукцији и видим да је у питању, да су у питању посмртни остаци где су пронађени, пронађени су остаци пет лобања и плус неке друге кости?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Можда је то, ја заиста не могу сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли можете да се сетите, где су те лобање пронађене, унутар викендице или?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Углавном унутра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Унутар викендице?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Унутра, унутра. Ја сам лично, ја не знам да ли Ви поседујете филм са ексхумације. Ја сам лично маркирао кости које су се налазиле изван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не филм, али имамо слике.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Изван викендице, овај, тако да Вам могу поуздано тврдити оно што сам ја маркирао, изван викендице. То су кости прстију, руку, ногу, делова ребара, а лобање су углавном унутра биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћемо да видимо још питања неких.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Па, само мало је ипак остало нејасно. Реците ми, Ви кажете да, када су породице пријављивале своје нестале, Ви сте практично узимали само одређене податке. Да ли сте тада када пријављују, узимали од њих узорке крви и где сте ту крв, ако сте узимали, чували, шта се дешавало са тим?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Неко је деконцентрисан, или ја или Ви. Ја сам рекао, лабораторије су у надлежности Међународне комисије за нестала лица.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Само ја Вас питам, да не ширимо ко је, ми смо адвокати, само да не би ширили причу. Ја Вас питам само, оно што Ви знате, знате, шта лабораторија ради, то ме не интересује. Да ли су Вама као Комисији за нестале, када су долазиле породице, давале податке и давале узорке крви, односно генетске материјале или нису Вама давали?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, неку врсту података, основне генералије су давали нама – име и презиме, име оца, место нестанка, место рођења, општина рођења, датум нестанка, место нестанка и тако даље. Дакле, то неке основне податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се окрените према већу.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Све остале податке дају се онима који су задужени за идентификацију, и у Босни, и у Србији, и у Хрватској, значи полицији, а када је Босна у питању, када је Босна у питању, и додатно Међународном комитету Црвеног крста који је формирао једну базу података.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, дали су те податке?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја питам само о њиховој Комисији. Вашој Комисији не дају узорке никакве крви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се окрените према већу.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Нема потребе да дају нама. Ми нисмо тело које је надлежно, ми смо овлашћени законом да вршимо идентификацију.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Колега, сада Вас питам следеће: узете су, нашли сте те кости и тако даље, узете су анализе, како Ви сада пронађете компаративни материјал? Да ли Ви немате код себе ништа, а пријавиле су те породице да је нестао, не знам западна Босна, северна Босна, како Ви сада налазите тај компаративни, на основу чега, када Ви немате никакав материјал?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се само према нама, пошто не иде у транскрипт све.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не знам, ја претпостављам, пошто се и овде те ствари дешавају, да би то браниоци морали знати.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Само ми одговорите кратко, знате, не знате, идемо даље?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Значи, овако, значи овако, у Босни је нестало у току рата 27.794 особе и толико их је пријављено Државној комисији, на чијем сам ја челу као несталих особа, именом и презименом. Међународном комитету Црвеног крижа је пријављено 22.000 несталих особа, 7.000 мање него нама. Међународној комисији за нестале особе су дати узорци крви за негде око 20.000 несталих особа. Делом зато што смо ми у међувремену док је међународна полиција дошла на просторе, већ

пронашли неке, идентификовали класичном методом, пре него што смо имали лабораторије за ДНК и тако даље. Према томе, ако је сада јасније, ми скупљамо генералне податке, Међународни комитет Црвеног крижа скупља антемортем, значи, антрополошке карактеристике несталих особа које узима од преживелих чланова породице, а АСМР или Међународна комисија која управља овим лабораторијама, која издаје ове ДНА извештаје или протоколе, скупља крв од свих оних који су спремни да покуцају на врата АСМР и кажу, мени је нестао син у Сребреници, у Сарајеву, овде и онде и то је исто, то је исто. Да ли Ви знате да у лабораторију у Сарајеву, у Тузли, долазе кости које долазе са Косова, из Србије, из Хрватске и тако даље. Сви они долазе у Сарајево и у Тузлу и тамо се врши та ДНА идентификација и онда се враћа назад у Београд, у Сарајево, у Загреб и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Дакле, овај закључак који сте Ви нама дали, није закључак Ваш, него закључак, ако ја то могу претпоставити, Међународне некакве комисије?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Који закључак?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Тај који Ви сада дајете о идентификацији, јер Ви кажете, ми са тим не располажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се само већу јер неће се чути ради транскрипта. Поставићу Вам ја питање. Ових шест лица које сте сада рекли, та и та су ту и ту, да ли се ради о лицима која је Ваша комисија утврдила или је то Међународна заједница утврдила, односно та Међународна комисија?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Утврдила, шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ради о тим лицима, именом и презименом, идентитет?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: За двојицу, за које је коначно идентитет утврђен, утврдили су органи правосуђа Босне и Херцеговине, значи тужилац, односно у то време, истражни судија и крим. техника надлежна.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: То је правосуђе, значи правосуђе?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Правосуђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ово четворо?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: За четворо за сада располажемо само ДНА извештајима који упућују на то да се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које је утврдила Ваша комисија?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Није, то је лабораторија Међународне комисије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Међународна комисија.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Са којом ми сарађујемо и који нама прослеђују ДНК резултате, да бисмо контактирали породицу и породици саопштили да су коначно пронашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, у реду, то је то, у реду. Изволите даље.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Е сада, питање следеће: да ли су приликом утврђивања тих података, да ли је учествовао било ко из Комисије Републике Српске као члан те Комисије, да погледа, да се види, да се упозна са тим и тако даље?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, на ексхумацији су присутне колеге из Републике Српске. Није подморање, али је право да представници било које од комисија суделују на свим ексхумацијама које се раде на територији другог ентитета. Пошто смо ми радили овај пут на територији Републике Српске, већ сам у уводу рекао, колега, ако сте упамтили, Слободан Шкрба је био присутан и има га на оном снимку.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Колико је он даље пратио ток овог поступка након, ето била је ексхумација?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: На идентификацији Фејзић Сафета и Алиспахић Азмира, није био присутан, јер није пракса да се позивамо на идентификације, а поседује исти овакав ДНА протокол који поседујемо и ми. Значи, Међународна комисија свим заинтересираним странама доставља ове ДНК извештаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ви кажете да, практично, сте прве ДНА анализе добили неке 2003. године, да ли је тако, ако сам добро пратио?

СУДСКИ ВЕШТАК АМОР МАШОВИЋ: Ја мислим, у мају 2003. године.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: А када сте дали на, када су дате на анализу ове пронађене кости које сте пронашли тамо на том локалитету?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: У конкретном случају, нећу Вам моћи одговорити, али пракса је следећа – након ексхумације, непосредно након ексхумације се предају кости у ДНА лабораторију и иду на ДНА анализу, али, сада су Вам стотину варијанти отворене. Дакле, да материјал који сте дали није довољан да је за изоловање ДНК, да је контаминиран, па не може, дакле, довољан је количински, али је контаминиран, па не можете изоловати ДНК. Даље, довољан је и количински, није ни контаминиран, али нема меча, а меча нема, зато што нико од чланова породице није дао крв, или су дали крв, али не квалитетни донатори, дали даљи сродници, не родитељи, не браћа, сестре, не сродници по мајчиној страни и тако даље. Дакле, читав низ могућности се отвара да то што сте Ви благовремено послали тај материјал, да остане без икаквог ефекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што није случај у овом?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: У овом, па добро, ако узмете да смо четири године чекали, можемо рећи да и није тако брзо. Од 1999. године до 2003., али пракса је следећа, дакле, ако након пропадања ДНК узорка лабораторија тражи такозвани «резервни узорак» и ми смо то у случају ове шесторице радили два или три пута, значи узорци које смо слали, нисмо успели изоловати ДНК, из ребра, из пршљена, ово сада говорим, не говорим конкретно, али опћенити говорим, да се не може некада изоловати ДНК, јер је исувише слаб скелетни материјал, из ребра или, не знам, из неке мале кости, онда се тражи, лабораторија тражи резервни узорак и ми шаљемо, идемо поново у мртвачницу или приступамо реексхумацији жртве, узимамо нови узорак за који мислимо да је квалитетнији од оног ранијег, можда од неке боље кости, од квалитетнијег зуба који није блембиран и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно. Изволите. Имате ли још питања?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Зато то некада зна трајати дуже година.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Судија, да Вам кажем нешто, мислим да је даље испитивање колеге заиста беспредметно, јер очигледно колега покушава да буде експерт, а сам је признао да није експерт за ову област, тако да даље, колега се овде појављује као посредник, значи све друго ради Међународна комисија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као председник комисије.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Као посредник у сазнањима значи, нама не треба посредно сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, само мало, он се не појављује као никакав посредник.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Посредник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите да ја кажем реченицу, па ћете Ви. Он се овде појављује као председник Комисије, ми смо га зато звали, судско веће.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја имам осећај, судија, да Ви заступате Комисију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вама одговарам.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја бих Вас молио да не заступате Комисију, да дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ја Вам објашњавам зашто га је звало веће.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Немојте ми Ви објашњавати судија, ми смо колеге. Немојте ми Ви објашњавати, нека дође неки лекар, неки члан Комисије међународне ко је то утврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам говори о томе, ми смо га звали као председника Комисије?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ми смо га звали, зато што сте и Ви веровали да је он лекар и да је вештак, али то је човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отом-потом ћете то дати као предлог.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Човек је само практично административан човек који тамо протоколе, које пошаље Комисија, потпише и проследи Вама. Значи, апсолутно не можемо овог човека прихватити о томе да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте предлог следећи, ако имате.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, завршите са испитивањем.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Можда бих ја могао дати објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, само моменат сачекајте. Завршите са испитивањем, па ћемо онда на предлоге.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Завршено испитивање, ја сам рекао, немам више даље питања. Хоћу да приговорим и зато стављам приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, можда има неко други да испита, па ћемо онда предлоге и приговоре.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја сам, колико ми се чини, задњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте, ево колега се јавио, зар нисте видели?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: То је друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте онда мало.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Пошто сте питали колеге, значи задржавам право да приговорим.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Можда можемо, на задовољство и колеге разрешити ову ситуацију.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не морате адвокатски, нама адвокати не требају, опростите, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, изволите, сачекајте само мало. Добро, завршили сте испитивање, ако немате питања, шта сте желели да кажете?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Хтео сам рећи да сам ја четвороструки хашки сведок у овој истој функцији у којој сам пред овим судским већем, између осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без коменатара са стране.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: У експертном мишљењу у случају Милошевић, у неким другим случајевима који се тичу Босне и Херцеговине, безброј пута пред судовима у Босни у истој овој улози, па ето, Ви процените колико сам ја посредник, а колико сам евентуално неко ко може дати неко стручно мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, само ја први, да наставимо редом. Ево, ја се слажем са колегом Јеврићем, да колегу ја не бих уопште питао о анализама ДНК и тако даље, али очекујући да већ водимо годину и по дана, што је колеги вероватно познато и сведоку овде, овај поступак и након годину и по дана ми смо у недоумици били у погледу идентификације, дакле, намера је и овог суда и Тужилаштва, поготову коме је то битно за идентитет оптужнице су јако битне. Мени

можда није толико битно, ко је тачно оштећени, да ли је извршена идентификација. Претпостављам пуномоћницима оштећених јесте, тако да наша питања не иду у томе и због тога да сматрамо да је нешто релевантно. Али, очекивао сам, пошто кажете да сте три пута, односно четири пута се појављивали у Хагу као сведок, очекивао сам да ћете нам помоћи на тај начин суду, и ако имате, да ћете приложити прве изјаве родбине, прве изјаве о подацима за нестале, прве изјаве о могућностима идентификације. Ви сте малопре сада одговорили господину Јеврићу, па Вас ја сада на то питам, да ли сте, јер сте рекли да сте вршили антрополошке форензичке анализе пре ове ДНК, да ли сте.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Молим Вас да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас, питање да дође.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: За ове људе, за које сте Ви утврдили прелиминарно да су ти именом и презименом.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ако имате записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имате било какве у Вашој Комисији, оставимо сада Међународну комисију, у Вашој комисији, било какве податке о идентитету и када први пута, јер очекујем, ради се о шест особа, да сте се ту припремили и да сте донели те прве податке када га неко тражи, када неко каже, нестало је лице, тада и тада, последњи пут виђено, био је обучен тако и тако, имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то питање, да толико детаљно не објашњавате.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, да ли имате било који писмени траг о томе за ова лица, у Вашој комисији?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: О чему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су пријављени Вама као Комисији као нестала?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Како су онда дошли на листу несталих, онако пали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, дозволите да одговори.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја Вас не разумем, поново уводите и кажете, како Ви немате антрополошке, ја Вам једанпут објаснио, ево други пут ћу Вам објаснити, али молим Вас, дајте, прибележите то да не одговарам стално на исто питање. Дакле, ми узимамо опће генералије несталих особа које подразумевају, пишите, молим Вас, име, презиме, име оца, датум нестанка.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли имате те опште генералије за ове особе и где се налазе?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: У компјутеру Државне комисије и Федералне комисије за нестале особе.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, не код Ваше Комисије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то та Комисија?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако сам се представио данас када сам овде дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та Комисија, да ли смо тако рекли, председник Комисије.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли можете или су и то тајни подаци, да ли можете у Вашој архиви да нађете, све податке и ове антрополошке и ове пријаве и ово?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Какве антрополошке, какве антрополошке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О пријави, о пријави, описа.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Али упорно говори, он не разуме очигледно, антрополошке податке ми не прикупљамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете те податке о пријави, чекајте да ја сада напокон кажем, значи податке о пријави од те родбине, родитеља, са описом лица несталих, да ли то имате?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ:Немамо опис, немамо опис, госпођо, значи, име и презиме, значи ја Вам могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то имате, име и презиме?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ:Наравно, како би другачије била евидентирана нестала особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пита даље адвокат, да ли је то доступно да се то може доставити суду?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Па, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, па ћемо тражити да достави.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада, да Вас питам, без ове ДНА; како вршите идентификацију, како сте вршили идентификацију?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Уназад две године никако без ДНА.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пре тога, малопре сте рекли да сте вршили, када нисте имали ДНК, да сте морали чекати?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Класично, класично.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада то класично. На основу чега вршите класичну идентификацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама то није интересантно, јер су код наших случајева ДНК, нећемо сада да ширимо како су за 27.000 жртава, па немојте, колега, како је било. Наши случајеви су са ДНК, питајте у вези тога. Не интересује ме како су раније.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта су наши случајеви са ДНК?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу ДНК је извршена анализа.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је извршио анализу?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ево овако.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је извршио анализу, где Вам је доказ о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то је званични документ, молим Вас.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви немате извештај ДНК, Ви немате никакву идентификацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражили смо да достави, рекао је да ће доставити.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не може Вам човек, када каже, то су подаци које је он добио, који Вам преноси да није овлашћен.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја мислим, госпођо председнице, да нема потребе да се ова дискусија води. Нека породице кажу, ја бих веровао породицама на реч, чак и да немамо ДНК, ја лично.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И ја лично бих исто веровао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ми као суд смо одредили Ваше саслушање. То да ли браниоци верују или не верују, то ће они да изразе својим ставом. Да ли суд верује или не верује, и суд ће изразити кроз своју одлуку, а према томе, морате се стварно ускратити, не можемо десет пута исто питање сведоку поставити. Ви сте питали што сте имали, да ли сте задовољни тиме или нисте, то је Ваш проблем. Ви изволите, да ли ћете веровати.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Судија, ја нисам добио одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је рекао шта је имао, али не може другачије да Вам каже, од онога што Вам је рекао. Имате ли још питања?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја га питам, на основу чега су претходно извршили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то већ објаснио, одбијам питање.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени је јасно питање, видећете у транскрипту да има, молим Вас, одбијам питање. Имате ли следеће?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како одбијате питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лепо, одбијам. Ја као председник већа, имам право да одбијем питање, а може и веће ако Ви будете тражили да ово веће одлучи о томе.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Одбите, нека веће одлучи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбила сам, ја сам одбила. Одбија веће питање. Изволите даље.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви добили од ове Међународне организације некакву забрану да располагете тим подацима или било шта или се она подразумева по протоколу, ова анализа ДНК?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: То је споразум један између ентитетских комисија и Међународне комисије за нестале особе, а на основу онога што су саме породице изјавиле када су давале крв, да се, дакле, ти подаци не могу употребљавати изван тог некаквог ресурса идентификације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, да ли се то односи на све податке или само на ове које сте рекли, који се односе на неке личне специфичности?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Само на овај део, ДНК рипорт, дакле овај ДНК рипорт иде врло ограниченом броју људи. Ево, ја Вам могу рећи, добијају га тренутно у Босни, из лабораторије, а лабораторија је власништво Међународне комисије за нестале особе која је инволвирана у Босни и у Србији, у поступак идентификације свих жртава. Нема ни у Србији идентификације ни једне жртве, док не добије колега Гагић, односно сада овај нови колега, док не добије овакав исти извештај из Тузле, нема идентификације. Тек када добије ово, онда он позове породицу и каже у породици, добили смо ДНК, ако имамо могућност да имамо цело тело, упоредићемо тај ДНК додатно и са оним што имамо, а ако немамо, немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то све смо јасно рекли. Изволите даље.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Класично колега, да не остане ускраћено питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питање.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање. Да ли је овај извештај тужиоца за ове две позитивне, како сте рекли, идентификације, садржи и базиран искључиво на овим ДНА анализама које су добили од?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја мислим да у судском спису постоји, ја не знам заиста, имате ли записник о идентификацији како је извршена идентификација за Фејзића и за Алиспахића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ето, молим Вас, то је одговор на Ваше питање, ја нисам присутан при идентификацији, нисам био када је породица Алиспахић потписала записник, нисам био присутан у мртвачници када је породица Фејзић потписала записник, то није мој задатак, то није мој задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, да ли постоје записници о узимању ДНА материјала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када од чланова породице узмете тај материјал?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, судија, увек ми прејудуцирате, ако нешто Вама није јасно, од овога материјала, то сам питао за породицу?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, поново, молим Вас, молим Вас за концентрацију, не узимамо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који узимају, Комисија?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Међународна комисија за нестале, лабораторије узимају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли лабораторије када узимају, да ли направе записник?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Капљицу крви од чланова породице и при томе чак та крв иде, да би се спречиле било какве шпекулације и тако даље, она иде кодирана у лабораторију. Онај ко ради са том крвљу у лабораторији.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колега, ми знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете директно, преко мене питања. Пита Вас бранилац.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што ја тако одлучујем. Пита Вас бранилац да ли се направи записник, ево само моменат?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, питање је за Међународну комисију, ево, најједноставније, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се направи записник када се узме крв од неког лица?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не знам, заиста претпостављам да се, иначе би се понављало, па би се од једног лица узимало по хиљаду пута, а од другог се не би узело никако. Не знам каквог има смисла то питање.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви мене не схватате, ја Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко мене питања.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли постоје, да ли постоје, да ли постоје записници о узимању узорака који ће се вршити на анализу? Да ли Вам је то јасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га ја сада питала, сада сам га питала.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Можда са скелетних остатака, када говорите.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, он прича о крви.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, постоји наредба раније истражног судије, а сада Кантоналног тужиоца, да се у тачно одређеним врећама изузму ДНК узорци за потребе ДНА анализе, дакле, то се решава наредбом тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е добро. Да ли у Вашим списима постоје те наредбе који се део, да ли се фотографише како се узима тај узорак или шта?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: У спису истражног судије, у спису тужиоца, да, у спису Државне комисије и у спису Међународне комисије, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, значи, поставите питање?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли државни тужилац узима узорке или криминалистички техничар па даје Међународној комисији или Међународна комисија сама непосредно узима узорке?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ни један ни други, него вештак судске медицине, по налогу тужиоца.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли у конкретном случају се можете изјаснити за ових шест узорака, ко је узимао те узорке и колико пута?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не могу Вам, могу претпоставити да је то урадио доктор вештак судске медицине, доктор Илијас Добрача који је радио и ексхумацију, јер је процедура таква, ко ради ексхумацију, ради аутопсију, ради реасоцијацију и ради изоловање ДНК, претпостављам да је доктор.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли постоји записник о примопредаји узорака између истражног судије и?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: То морате у судски спис извршити увид, ја то заиста не знам. То све што Ви питате, то Ви врло добро знате да то ради тужилац, да је то истражна радња, аутопсије, ексхумације.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли ови извештаји о анализи које Ви добијате су оригинално испечатирани, заведени у некакав Ваш протокол или протокол Међународне организације или их добијате оверене у копији или како?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, ово што видите, ово је копија оригиналног који се предаје искључиво вештаку судске медицине. Значи, вештак судске медицине добија овакав оригинални, а ово је фотокопија које ми, ентитетске комисије добијамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Да бисмо могли, рекао сам, ми не суделујемо у идентификацији. Наш је задатак да контактирамо породице, да их обавестимо да је стигао ДНК који упућује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли још давно, да. Изволите. На почетку је то рекао.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, Ви уопште не утврђујете идентификацију?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Где то утврђују комисије идентификацију.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питам Вас, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то је рекао, нисте га слушали, нисте га слушали.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ваши подаци које Ви добијате, добијате у фотокопији. Да ли је то тако или није? Да ли сам добро схватио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, фотокопије, сада је то рекао. Зашто, да ли мислите да смо малоумни, да три пута треба да понови исто питање.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То су врло интересантна претпостављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли су интересантна, да ли су Вама интересантна, нису нама.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Хоћете ме питати, ко добија оригинале?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, тачно?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ви сте деконцентрисани, потпуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су Вама интересантна, нама нису. Три пута је одговорио.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нама је још мање интересантно, стварно је судија најмање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немате више питања? Не знам што се Ви толико удубљујете. Просто да сте тужилац, више би личило да ово питате сведока. Хвала Вам, изволите колега питање.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председнице већа, ја сам задовољан због тога што смо ми овде очекивали као и Ви, и ја сам очекивао да је господин Машовић лекар. То само толико о томе, какву смо претпоставку имали кога уопште очекујемо у судници. Уместо лекара, добили смо адвоката, али добро је бар да смо то сазнали. Све остало је прекорачивање онога, човек је и рекао да није ни вештак, ни експерт. Међутим, мене занима нешто друго, имајући у виду диспозитив оптужног акта. Навешћу само један пример, ако буде било потребно, објаснићу већу зашто ово питање. Рекао је господин Машовић да су једну од идентификација извршили, тако мајка каже није хтела да призна извршену идентификацију, а они су нашли панцир код исте особе и нашли су патике. Мене, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви завршите питање, слушајам Вас.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Колега Тодоровић има све моје симпатије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушам Вас, баш детаљно Вас слушам, видите каква је тишина и мир, слушамо Вас без речи. Немојте, колега, ускакати стварно. Изволите.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном, значи тамо примеру који нама није сада уопште предмет нашег поступка.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Да ли се приликом узимања тих података, који узима тамо неко, како Ви кажете, а не Ви, се између осталог утврђује, да ли су лица била, рецимо, у неким јединицама војним паравојним и тако даље. Да ли, када узимате, условно речено, такву врсту анамнестичких података, да ли утврђујете и то, да ли је неко припадао некој јединици, војној, паравојној и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли утврђујете само име и презиме или шта то лице ради?

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Судија, ако дозволите, председнице већа. Овако, Ви имате податак о томе да је неко лице нестало.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Добро?

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Важи претпоставка, врло логична, да када утврђујете неке податке о том лицу, утврђујете, ако је малолетно дете, нећете га тражити по шумама и горама.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ви питате о статусу и околностима?

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Тако је, управо то.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Одговор на Ваше питање, уз дужно поштовање и уз све симпатије моје према Вама, ја нисам овде адвокат, него сам шеф Државне комисије за тражење несталих и председавајући Федералне комисије. Толико што се тога тиче, а одговор на Ваше питање, да. Ми приликом пријаве несталих лица од стране породице, питамо за околности под којима је то лице нестало и питамо за статус, с тим да не улазимо дубоко у статус, него једноставно имамо рубрику «цивил», «војник»: Под «војник» подразумевамо и полицајац и тако даље. Дакле, ту рубрику имамо, цивилно или војно лице као нестало, да би једноставно могли разликовати колико је несталих војника.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Будући да је сведок поменуо тај пример. Да ли Вам податак о томе, да ли је то лице, пошто је пример навео као своје сећање, онда важи претпоставка да би се можда сећао, да ли је код овог случаја, код овог лица које је носило и панцир и патике, да ли је то било лице у некој војној јединици?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Јесте, јесте, био је припадник територијалне одбране Републике Босне и Херцеговине.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Откуд Вам, и то је логично, не иду баш панцир и патике, откуд патике код војног лица?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: То мене питате?

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Да ли имате неки податак о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање које заиста прелази, прво што нам тај предмет није битан, та особа нам није битна.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председнице већа, врло је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на питање.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Дозволите, завршавам са питањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Оно што сам хтео, то сам и добио. Дакле, код оптужног акта Ви имате тврдњу заступника државне оптужбе да се у случају ових шесторо људи ради о цивилима, тако је квалификовано. Ми смо покушали, значи има случајева, то је била идеја овог питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али то нема везе са овим присутним сведоком.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ма, искористили смо прилику да докажемо да неко носи и панцир и патике и да је ратник. То нам је идеја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је по Вашем гледишту.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не знам колико ово што сте сада изјавили иде у прилог Вашим брањеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, одговарајте када Вас ми питамо.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не знам колико у прилог Вашим брањеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас то.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ако су ратни заробљеници, онда је злочин још већи.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Судија, упозорите сведока да не може, осим да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упозоравам управо, када ја поставим питање, онда одговарајте, а Ви Ваше закључке не морате јавно износити овде. Изволите. Имате ли још неко питање?

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Управо ово што и сведок каже, а и Ви сте учинили интервенцију. Није сведоково да тумачи да ли моје питање иде у прилог или не мојим брањеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте Ви сведоку објашњавати, поставите питање.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Питање је било врло директно и јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питање, сада смо схватили.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја нисам права адреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас док Вам ја не кажем, јер можда ћу одбити питање, знате, па не знам.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Знао сам ја да сведок не може одговорити на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете поставити питање, немојте закључак и констатацију, молим Вас, па то је за закључивање кроз жалбу на пресуду или кроз нешто, немојте сада нама говорити, или кроз завршну реч. Сада немојте, молим Вас. Када завршимо са испитивањем сведока, Ви можете давати примедбе на његов исказ, то сви знате, можете предложити нешто друго, али дозволите да завршимо са сведоком. Ако имате питања?

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Судија, ја изгледа имам несрећу да сам на крају, па онда највише нервозе према мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, изволите питање, само немојте толико објашњавати.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: То се изгледа понавља из суђења у суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто себи придајете значај који нема потребе, изволите питања, молим Вас.

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ја уопште не придајем себи значај, уопште не придајем себи значај, поставио сам питање које сам хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања?

АДВ. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Будући на начин на који водите поступак, немам, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате право, питајте до сутра, ако хоћете, али питајте нешто ново, немојте констатовати, закључивати. Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја ћу да питам, без обзира што није лекар, али ја не знам један термин па бих желео да питам, можда он зна да ми одговори, јер казује да је тамо овај доктор Добрача нашао пет лешева, а после реасоцијације ова докторка је нашла шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи тај термин, реасоцијација?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Реасоцијација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, помињао сам у уводу, такозване секундарне масовне гробнице где су скелетни остаци једне те исте жртве расути на неколико локација. Ово није секундарна локација, ово је примарна, дефинитивно, дакле, жртве су нађене тамо где је егзекуција, али с обзиром на протек времена, на деловање животиња, на паљење, било је потребно, јер се показало у мртвачници да је ту више костију него за пет особа. Дакле, било је потребно на неки начин, иако Вам морам рећи, да потпуну реасоцијацију није било могуће. Реасоција је, рецимо, комплетирање скелетних остатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: На неки начин, скупити оно што припада једној особи, одвојити да је то једна особа, раздвојити од онога што је друга особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко од бранилаца има питања? Чекајте само да завршимо са браниоцима. Да ли има питања браниоци? Немају. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Само да питам господина Машовића. Да ли је документ Међународног Црвеног крста тај општеважећи документ са подацима о онима које су породице пријавиле као нестале особе и да ли се сви ови који се помињу на овом папиру, да ли су они евидентирани у документу Међународног Црвеног крста?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Свих шест о којима смо говорили су евидентирани на три различите међусобно неовисне адресе. Прва је и ту су најпре пријављени, Државна комисија за тражење несталих особа, коју ја представљам данас овде. Друга адреса неовисна је Међународни комитет Црвеног крста. Ако узмете књигу Међународног комитета, ако је отворите на презимена Салкић, Ибрахимовић, Фејзић, Алиспахић, Делић и Салиховић, наћи ћете ових шест имена са овим генералијама, када су рођени, где су рођени, где су нестали, када су нестали и трећа неовисна адреса је Међународна комисија за нестале или поједностављено речено, лабораторија крви где су дошле њихове породице на адресу Алипашина 45 и рекле, ми хоћемо да дамо крв, јер имамо несталог сина, брата, оца, мужа и тако даље. Дакле, на три различите адресе свих шест њих су евидентирани, са различитим подацима. Међународној комисији је битно да узме крв од породица, Међународном комитету је битно да узме антемортем податке – колико су били високи и тако даље, где су нестали, шта су, а ми узимамо ове основне генералије да бисмо успоставили евиденцију несталих особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је документ Међународног Црвеног крста доступан јавности, суду, да ли је то?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: То је књига, то је књига, јавна књига која се издаје, већ је изашло седам издања и припрема се осмо издање и већ сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можда знате, у ком издању се налазе подаци?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: У задњем издању могуће да нема Алиспахића и Фејзића, јер су у међувремену скинути са евиденције као идентифицирани, а претпостављам да ова преостала четворица јесу и у задњем издању. У неком од претходних издања, вероватно у петом издању, јер тада још нису били идентифицирани ни Алиспахић ни Фејзић, се налазе имена све шесторице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли неко ко је заинтересован, било да је суд, може да оде у АСМР и да каже, молим вас, дајте ми те и те податке, као што може да има увид у документа Међународног Црвеног крста?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не, ово што се тиче крви, ја сам Вам рекао, чак особље АСМР нема податак о даваоцу и о скелетном остатку. Они не знају ни са које

локације долази скелетни остатак, нити знају ко је давалац крви. Значи, они долазе шифрирани ти узорци људима који раде у лабораторију. Они долазе кодирани и тек након што се, хајде да кажем, дође до мечирања крви одређеног даваоца и скелетног ДНК и скелетног остатка, тек се уписује име и презиме.

НАТАША КАНДИЋ: Ко спроводи ДН анализу?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: ДН лабораторије АСМР, дакле, лабораторије су у власништву Међународне комисије за нестале особе.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Судија, већ трећи пут не опомињете, већ трећи пут, можемо и четврти пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када сам Вама дозволила три пута, зашто не бих и другој страни, имају и они право. Изволите, не дозвољавам коментаре. Изволите даље питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само ово питам због тога, што се овде поставило питање, то је општепозната чињеница да Међународни Црвени крст издаје документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада све знамо, ко доставља, ко врши идентификацију, све нам је објашњено. Изволите, имате ли још нешто? Молим вас, немојте, ако хоћете, узмите реч слободно, ја ћу Вам дозволити, заиста, нема проблема никаквих, као и увек до сада.

НАТАША КАНДИЋ: Када Комисија за нестала лица добија извештаје АСМР као што постоје у судском спису за Сафета Фејзића и Азмира Алиспахића?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Једанпут месечно збирне копије ДНК извештаја у овој форми, оригиналне добијају форензичари, вештаци судске медицине, непосредно или ускоро након, након што дође позитиван меч. Дакле, онај ко је дао узорак, ко је вршио ексхумацију, он добије оригиналан документ. И тај оригинални документ он је дужан да преда тужиоцу и тај оригинални документ остаје у тужиоцевом спису, до евентуалног процесуирања.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да поједноставимо. Да ли Ви имате сада извештаје, будући да је за Дином Салиховићем само један позитивни извештај, да ли Ви имате те извештаје АСМР, као што у судском спису имамо за Алиспахић Азмира и за Сафета Фејзића?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Дакле, копије ДНК извештаја ја их имам овде и за Дину Салиховића и постоје оригинални ДНК извештаји који су неки већ код тужиоца, за ове потпуне, коначно идентифициране, а неки су можда још увек у рукама вештака судске медицине или су их они већ предали тужиоцу. Ја то заиста не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви можете те копије АСМР извештаја предати суду, као што су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да може само у једном делу.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ево овако. Ја сада гледајући врсту ДНК извештаја, сам у прилици да Вам можда и предам копије неких који не садрже, стари обрасци који не садрже генетске.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете Дине Салиховића?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Мислим да је он по новом, ево сада ћу Вам рећи, ево за Ибрахимовић Смајила, ево видите, за истог човека имам и нови ДНК и стари, један смем предати, два не смем. За Дину Салиховића.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што нам је битно, породица Дине Салиховића.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Имате срећу, стари је извештај, без ДНК.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То предајте одмах сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево за лице за које можете, предајте.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ја ћу Вам одмах издвојити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо ми фотокопирати за остале. А ове остале нам пошаљите.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, има још нешто судија, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кажем, све што има, нека нам сада достави, па ћемо ми да доставимо.

НАТАША КАНДИЋ: Оно што има, битно нам је, зато што нема породице Дине Салиховић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, нека нам достави све што има. Да ли имате још питања?

НАТАША КАНДИЋ: Па, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он ће достављати. За то време, да ли имају окривљени питања? Добро, немају.

Питања нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви још нешто да нам кажете што нисмо Вас питали, што сматрате да је битно, пошто смо понављали питања по неколико пута, верујем да није остало нешто што је битно.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: За мене у овом часу, са позиције са које долазим, је најбитнија чињеница ова, да очигледно да се ствар није завршила на овој шесторици и ево, ја не знам јесам ли у позицији као сведок да то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, као сведок, не.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Ако могу помоћи, ако нешто, било шта знају ради породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него нам само дајте то што можете да констатујемо шта сте нам све дали и да можемо одмах да дамо да се то фотокопира.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Значи, ја имам овде три које могу сада, Фејзић Сафет, Ибрахимовић Смајил и трећи је Салиховић Дино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а за Делић Јусу?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Имам без приказа, дакле без приказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Делића не можете?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: За Делића имам само овај који приказује. Салиховић, Ибрахимовић Смајил и Фејзић Сафет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћете чути, али дозволите да ја кажем.

Констатује се да је сведок доставио суду ДНК извештај на име Фејзић Сафета од 16.06.2006. године, ДНК извештај на име Ибраховић Смајила од дана 21.03.2006. године и ДНК извештај на име Салиховић Дине од 08.06.2006. године.

Исте извештаје фотокопирати и доставити странкама.

Обавезује се сведок да суду достави остале ДНК извештаје у року од три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам можете доставити, само моменат ове остале, у року од три дана?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Могу, могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи све ово друго што смо говорили од ових података које сте у могућности да доставите суду, о којима смо већ говорили, да не понављамо пет пута. Тако да кроз ову наредбу, ако Вама треба писмено, ми ћемо доставити, али ми смо сада званично наредбу донели.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Мислим да нема потребе, можда, ако ми дозволите само да образложим ово што сам хтео рећи, не мора улазити у записник, али пракса је да то знате и пред Хашким трибуналом и пред Судом у Босни у Херцеговини, да уколико оптужени покажу вољу да помогну, можда не овим породицама, неким другим породицама, да пронађу, у овом случају после десет, дванаест година од нестанка, да то судска већа имају у виду приликом одмеравања висине казне. Ја ово говорим и одбрани, говорим и судском већу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другачији је систем.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: У свим случајевима, ми смо недавно имали случај хашког оптуженика који нас је одвео његов брат на масовну гробницу, човек је добио четири године мање затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код нас још није тај закон ступио на снагу, можда ће да ступи, још се не зна, али за сада.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Не говорим о нагодби, него говорим. Ви најбоље знате, Ви најбоље знате, моје је да Вам кажем, евентуално, ово може бити помоћ, можда не мора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтели сте још нешто да питате?

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам само хтела да кажем, да нема потребе да нам доставља извештај за Азмира Алиспахића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас, сада смо дали наредбу.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, имамо у судском спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека све што има, ако Вама не треба, ја Вам нећу слати, све што има нека достави, што може да нам достави, а Ви ћете после шта Вам треба, узети. Да ли имате још нешто да кажете што нисте рекли? Е сада, Ви имате што се тиче трошкова, право на аутобуску карту до Сарајева и назад. Да ли тражите те трошкове?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Хвала Вам лепо, нема потребе, ја сам службеним возилом дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не тражите трошкове?

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Тако да трошкове не тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете да идете. Завршили смо саслушање.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са обавезом да нам доставите ову документацију коју смо тражили.

СВЕДОК АМОР МАШОВИЋ: У реду, хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Хоћете паузу да правимо, пошто имамо двоје, хоћете паузу? Нема проблема никаквих.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради паузе за одмор у трајању од петнаест минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада смо завршили са вештаком. Сада ћемо да саслушамо, ја бих вас молила да позовете Салкић Османа. Добар дан.

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ били на главном претресу овде код нас, да ли је тако, сећате се, давали сте исказ?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нећемо поново узимати Ваше личне податке. И даље стоје она упозорења да сте као сведок дужни да говорите истину, знате од прошли пут, заклетву сте положили.

Сведок упозорен, поучен, заклетву је положио, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате, Ви сте сведочили у овом предмету 25.01.2006. године. Да ли се сећате датума, није битно. Сада, знате зашто смо Вас сада позвали. Приликом препознавања лица са слике коју смо Вам тада показали, Ви сте нама рекли, то је, ако Вас интересује, значи транскрипт аудио записа од 25.01.2006. године на 42. страни. Приликом препознавања рекли сте да је на фотографији коју ћу Вам показати сада, такође, значи то је фотографија 6081, рекли сте да је то лице које сте препознали Алиспахић Азмир, да ли је тако и на следећој фотографији број 80 такође. Сада, десило се да приликом исказа Салкић Хане, то је мајка Салкић Сајиба, да је она додуше видно узбуђена, приликом препознавања указала на исту особу на коју сте и Ви. Она је заиста летимично погледала фотографије и показала на исту особу, али значи и Ви и Алиспахић Нура, мајка Алиспахић Азмира сте показали да се ради о Азмиру. Управо ради утврђивања оваквих, да кажемо, несугласица, ми смо Вас позвали још једанпут. Пошто сте Ви нам рекли да Ви познајете и Азмира и Сидика и Сајиба, да ли је тако?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, ја ћу замолити режију да нам прикаже ову фотографију. То је значи фотографија 6081, 6080, то је фотографија, сада ћемо да видимо, коју ћемо, има неколико па или ћемо 6081, али углавном где се налази више лица да можемо да нам покажете да ли Ви некога препознајете и о ком лицу се ради

на фотографији. Ја ћу замолити режију да нам то покаже, јер нам не ради ова документ камера, било би једноставније да можемо на тај начин да утврдимо. Реците нам, у међувремену, да ли сте Ви познавали ова лица до којих је дошло до, да кажемо, промене?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Јесам, наравно, сву тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сву тројицу сте познавали?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Сајиба сте добро знали?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Да, да, Алиспахић Азмир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алиспахић Азмир?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Да.

Констатује се да је на фотографији 0471-6081 сведок рекао да се ради о Алиспахић Азмиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас следећу фотографију.

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Први сагети Салкић Сидик, са рукама на леђима и други Алиспахић Азмир.

Констатује се на фотографији 0471-6080 да је сведок изјавио да је прво лице у погнутом положају Салкић Сидик, док је друго лице које се налази иза њега, Алиспахић Азмир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас следећу фотографију. Е сада, ово је фотографија са које сте и тада вршили препознавање.

Констатује се да се приказује фотографија 0471-6088.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од лица која овако леже у овом положају, да ли можете нам рећи, кога препознајете и да ли уопште некога препознајете, па кога?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Са моје стране, значи други је Алиспахић Азмир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само овако, гледано фотографију са десне или са леве стране?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Па, ја је гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто нам је, без обзира.

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Значи, моја десна страна, значи други је Алиспахић Азмир. Значи јасно се види ово, руке на леђима окренут главом.

Десно посматрано на фотографији, друго лице је Алиспахић Азмир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је уствари била та проблематична. Да ли још препознајете некога?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Па, по свему ономе како сам гледао, читав снимак, трећи би био Салкић Сидик, значи, до њега.

А треће лице са десно гледајући је Салкић Сидик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на овој фотографији уопште има Сајида?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Па, ево, после свих ових догађаја, оно, ја га заиста нисам хтео ни прошли пут споменути, јер га ја лично нисам могао препознати. Значи, да будемо начисто, исто као што не бих волео да неко одговара за нешто што није урадио, тако не желим да кажем да је то неко кога ја нисам препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само шта Ви лично, без обзира на приче, на додатне информације којих је сигурно пуно било. Овако гледајући слику, кога можете препознати, само за то лице да кажете, јер нам је то једино.

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Азмира и Сидика, ту сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можемо још ову следећу, беше 87 фотографија, пошто је и са ње вршено препознавање.

Констатује се да се ради о фотографији 0471-6087.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога овде препознајете?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Па, сада мени је ово прво нејасно што видимо као пола човека овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде се види јасно пет лица?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Јесте, значи први је Алиспахић Азмир.

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: До њега поново Салкић Сидик.

Први с десне стране је лице означено је Алиспахић Азмир, а до њега Салкић Сидик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте потпуно исто рекли и приликом саслушања на овом главном претресу када је било.

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Ја колико се сећам, рекао сам прошли пут да сам лично познавао Сидика, Сајиба и Азмира, али на једном моменту нисам рекао да се Сајиб негде налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И томе остајете да Ви Салкић Сајиба на фотографијама не препознајете?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ту још, молила бих вас ако можете да покажете ону фотографију где су лицима окренути, где се види да иду један за другим па су лицима окренути, ако можемо мало да ту где је више лица, где нису појединачно, како корачају, па да видимо. Ту, ја бих Вас молила.

Ради се о фотографији број 03639711.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли овде некога препознајете?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Мало је нејасна, али ево, плава кошуља, први је Салкић Сидик, други је Алиспахић Азмир.

Прво лице са десне стране погнуте главе је Салкић Сидик, док иза њега иде Алиспахић Азмир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на овој фотографији евентуално има Салкић Сајиба, по Вашем виђењу?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Ја нисам сигуран да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурни сте да га нема?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Па, нисам, мислим оно, јасно га не видим, не бих заиста желео да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ни требате заиста, само оно што стварно можете да тврдите. У реду. Ја мислим да је овај број фотографија довољан. Да ли сматрате да треба још фотографија приказати? Да ли има питања неких, евентуално? Нема.

Констатује се да је сведок у потпуности остао при ономе што је рекао на главном претресу и да је извршио препознавање на тај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас замолити, наравно, Ви ћете остати ту у публици, ако буде евентуално потребно ради других, али мислим да неће бити потребно да Вас нешто поново позовемо да погледате, а ако не, то би било све. Хвала Вам.

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Ја бих Вас само замолио. Ја се надам да ћу се вечерас вратити кући, значи ако има нешто у току данашњег дана, да то завршимо, ја заиста имам обавеза и у фирми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате право на ову повратну карту. То је до Бановића, да ли је тако и назад?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: До Тузле, уствари, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Е сада, ова карта је по нашим информацијама, Ви ћете нам потврдити, 2.000,00 динара. Да ли је толико? Колико сте платили, да ли знате, колико је карта аутобуска, пошто имате право на аутобуску карту?

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Верујте, то Ви најбоље можете проветити, јер ја нисам оно аутобусом долазио. Ја сам дошао својим аутом до Тузле, а онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми Вам можемо те 2.000,00 динара признати.

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку исплате трошкови у износу од 2.000,00 динара на име аутобуског превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала Вам, можете да идете.

СВЕДОК ОСМАН САЛКИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све, што се тиче овог сведока. Реците, да ли има неко нешто да каже или не? Добро. Е сада, ту нам је још овако Салкић Сајма. То је значи сведок кога нисмо до сада саслушали. Њу смо позвали у односу на овог оштећеног Салкић Сајиба, обзиром да је мајка Хана која је сведочила прошли пут болесна, веома и да није у могућности да приступи на претрес. Ми смо покушали да њу доведемо, али имамо информације да је она болесна и да не може никако да дође, па смо ипак хтели да покушамо да саслушамо још некога од породице оштећених и позвали смо овог сада присутног сведока. Добар дан.

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, реците ми, Ваше име и презиме?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Салкић Сајма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, име оца?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Садик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте стари?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Рођена сам 1979. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите, са пребивалиштем?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: У Бановићима, то је код Тузле једно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бановићима код Тузле, добро.

Упозорена, поучена, положила заклетву, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани данас да будете саслушани у својству сведока и дужни сте да говорите истину и да нам испричате све што Вас будемо питали у вези догађаја, сем онога што би лично Вас довело у ситуацију кривичног гоњења, или евентуално материјалне штете или слично. Такође, имате ту текст заклетве коју треба да положите, јер се саслушавате у својству сведока, па Вас молим да прочитате.

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Хоћу наглас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала Вам. Ја ћу Вас овако питати. Ваша, само да видимо, Ваша мајка је Хана, да ли је тако?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је овде дала исказ на главном претресу пред овим већем, дана 25. јануара 2006. године. Она је тада била јако узбуђена и тешко је давала исказ и када смо јој показали фотографије, она је једним летимичним погледом на фотографији констатовала да се на њима налази њен син, а Ваш брат, Салкић Сајиб. Међутим, после се констатовало да она ту исту фотографију указао још једно лице, односно два лица, али за другу особу. Да ли се Ви сећате Вашег брата из тог периода?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не могу, ја сам гледала и тај снимак, мислим, није да се не сећам, сећам га се у оном лику какав је био док смо оно били тамо, не препаднутог, не застрашеног, после тога, сада, када бих узела слику из тог неког периода 1994., можда бих и оно била сигурна, али на овом снимку о коме се ради, моја мајка је била убеђена. Међутим, ја сам сумњала по одећи, јер одећа на том момку који је на том снимку, за који је моја маја оно била сигурна, наводно, пошто је она то потврдила, а ја сам сумњала, оно, мајчин инстинкт, наравно, онај, онда сам и ја помислила да је то мој брат, јер та одећа на том момку је иста одећа у којој је мој брат отишао и не знам на кога је моја мама показала. Дакле, лице се не види добро и ја по лицу не могу потврдити да се то ради о мом брату. Али, дешавања како су текла и како су се повезивале ствари, значи поред те одеће, оно некако се то поклапало, да би то могао бити он. Тај дан када ће кренути, ја сам, та зелена тренерка, није сва зелена, али зелена је горњи део, више има доле неких мало, мало неке друге боје, та тренерка је била на мени и брат је ушао у собу, обукао је сличну тренерку, али му је била мало краћа, како је оно растао, купљена је та нека 1991. можда, а ову тренерку је добио од даице и ја сам обукла ту тренерку, што је на том снимку. Мислим, таква је сада тренерка на том момку, мислим сада не могу рећи од десет хиљада људи који су погинули, да још неко није имао такву тренерку. Он је ушао у собу. Ја сам била болесна, имала сам температуру два дана. Питао ме је, секо, можеш ли сићи на Поточаре, не може да те брат однесе. Ја сам рекла, могу и онда је он рекао, де, хоћеш да заменимо тренерке. Ја сам ту тренерку скинула се себе и дала сам њему. Он је мени дао ту тренерку што је била на њему. На себи је имао фармерке, пантале, пошто других пантала није ни носио, нити је имао. Значи, имао је пантале и обукао је смеђе ципеле, мало дубље некако, као гојзарице са тврђим напред делом, а бабо је обукао патике, беле патике, јер пошто је оца болела нога, некако већ година се то вукло кољено, констатовали су, ципеле су тешке, њему ће бити лакше да отац обуче патике. Значи, знам да је у томе отишао и на том снимку ја сам га гледала, није мама била тада са мном. Мама је гледала снимак када ја нисам, пошто смо ми криле фактички једна од друге, оно, убацивале смо се, палиле ТВ када њих није било у соби, или када ја нисам била у соби. Ја сам видела ту тренерку и мислим мени оно, када сам видела тренерку, фактички сам оно ушла у ТВ и после тога сам покушавала, снимала сам то себи на касету, на ЦД, ишла сам на телевизију ТК, да видим да ли код њих, имају ли они тај неки други снимак да ми то нешто зумирају или неки други, да бих ја могла видети лице, како бих била стопосто сигурна. Међутим, нису ми они ништа друго могли, онај, дати да погледам, осим онога што сам ја сама видела. Тако да одећа јесте, патике те, значи он није однео, али је однео бабо, а бабо је пронађен у гробници, мислим, стрељан је у Кравици, колико смо ми чули, а пронађен у гробници у Глоговој и уз њега су нађене смеђе ципеле, не те које је брат однео, него једне ципеле које је отац носео, мислим, оно оставио их је у руксаг, мислим, тога се добро сећам, знам да их је ставио у руксаг. Тако, онда се повезали са тим да постоји могућност да су они ту обућу

заменили у шуми, јер последњи, јер последњи, то што смо ми чули, у шуми који их је видео, јесте да је један комшија, наш рођак, причао је мојој мами, да их је видео негде у шуми, Сидик, што је на снимку Салкић, он је амићић мог оца, мој отац и брат и још неколико људи су били ту и Сидик је извадио теглу меда и рекао, где људи узмимо још по једном, јер то нам је као задњи. Они су одлучили да сиђу и да се предају ту негде. Тај човек каже да је мој брат тада вадио неке ствари из руксага, одвајао је очеве ствари на једну, своје на други и каже, плакао је и молио, ну де бабо, пусти ме да идем са њима, као да се не преда. И тај човек је отишао као одатле, можда неких педесет метара и тада је запуцало и не знам више да ли су се предали или су остали ту. Тако, значи, поред тога што се није лик видео, када се оно све то повезало, моја маја је била оно, фактички сто-посто убеђена да је то њено дете. Е кажем, да одећа јесте, али ја не могу тврдити да је то мој брат, јер стварно лик се не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, по неким другим особинама, висини, тежини, конституцији?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Висина јесте, али пре тога на два дана се ошишао накратко. Иначе је носио ону фризуру на «италијанку», ону мало доле краће, мало горе више, али пре на два дана је отишао код рођака једног који живи у Поточарима и ошишао се накратко, тако да је оно, додатно и то било. С тим што кажем, не могу тврдити да је још људи није било у таквој одећи и да се та одећа можда се није ни распремао у шуми или дао некоме или не знам. Висина јесте, изузетно, мислим, био је висок и био је оно кошчате грађе, значи, није био дебео, био је пуно мршав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по неким другим, било каквим идентификационим неким тако нешто, да ли је имао карактеристично?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Он је испод тренерке имао белу мајицу, не не могу Вам објаснити, знам када смо били мањи да смо доста личили. Сада, оно, не знам какве више оно карактеристике. Имао је једну руку ломљену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам, чисто нешто спољње, нешто по чему би се разликовао?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Имао је мало гушће обрве као мало састављене, мало оно више сухоњаво лице, није имао оно изражене образе, нити подваљак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми ћемо Вам сада показати те фотографије, једну од тих где је Ваша мајка препознала и још пар, па ћете Ви нама рећи, да ли ту препознајете било које лице. Ја ћу молити режију да нам поново прикаже.

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Салкић Сидика препознајем и знам, јер он ми је и ближи рођак, а и куће су нам биле близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли некога сем њега препознајете, мислим, знате по имену, сем Сидика?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не знам више никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Сидика знате?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Сидика знам по имену, мислим, од ових, осим оног момка на кога смо ми сумњали да ми није брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, рецимо, ова фотографија, да ли можете?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не знам.

На фотографији број 0471-6073 сведок изјављује да не препознаје лице које се налази на истој.

Следећа фотографија број 0471-6074 не препознаје лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, видите овде имамо?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не, ни ту.

На фотографији 0471-6073 не препознаје лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија 0471-6076?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Ни ту..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не препознаје. Идемо следећу?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете препознати, само мало спорије не могу да унесем бројеве.

На фотографији број 0471-6078 не препознаје.

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 0471-6083 не препознаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље. Е сада ова групна бих Вас молила да вратимо, следећа значи. Значи, 0471-6088, е то су нам те две. Да ли овде препознајете, сада погледајте ову фотографију?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Овај трећи, трећи по реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десна или са лева?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Са десне стране, а мислим да је свеједно и са леве стране, не, то је Сидик. А овај момак други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трећи с десна?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је Сидик?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Јесте.

Треће лице са десне стране препознаје под именом Салкић Сидика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли некога још препознајете?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: За овог момка десно, са друге стране, за тога смо ми сумњали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други са десно?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Јесте, за тога смо ми сумњали да би могла да постоји могућност да је мој брат.

Друго лице са десне стране по реду су и она и мајка сумњали да би могао да буде Сајиб, али не може да га препозна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете га препознати?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Само по одећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али та одећа на њему?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Та одећа на њему, јер је то одећа на момку у којој је мој брат отишао, а лик не могу препознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И још имамо ову фотографију 6087.

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Ту је баш Сидик и иза је значи тај момак на кога, поново помињем, смо сумњали.

На фотографији 0471-6080 прво лице у погнутом положају изјављује да је Салкић Сидик, а друго лице које се налази иза њега, је лице за које је претпоставила да би могао бити њен брат, али не може да гарантује да се ради о Салкић Сајибу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још ону, ако има од напред ова малопре што смо имали групна када иду, када ходају, ако можемо да видимо, малопре што смо гледали ову где су се видели сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, фотографија број 0363-9711?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Сидик је први.

На фотографији број 0363-9711 препознаје првог по реду као Салкић Сидика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, ове иза?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Овај други момак, поново кажем да је то момак на кога смо сумњали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли овде, сада видите и косу?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не бих могла тврдити.

Али лице друго по реду, на кога су сумњали да је Салкић Сајиб, изјављује да не би могла са сигурношћу да тврди да је он у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може можда повећати фотографија? А неког од осталих, да ли препознајете, евентуално?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, никога? Ево, видите.

И после увећавања фотографије, сведок изјављује да не би могла са тачношћу да се изјасни да ли препознаје лице које се налази друго по реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам, можете да скинете фотографије. Изволите, да ли има питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само једно, само једно питање. Рекосте да Вам је један комшија касније причао о околностима?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Мојој мами.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Вашој мајци у којима је последњи пут видео Вашег оца и Вашег брата?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Јесте и Сидика заједно са њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да. Када је то било и шта Вам је рекао? Када је то било, претпостављам датумски тешко, али рецимо, колико дана након разлаза у Сребреници?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Можда дан или два када су кренули одатле, кроз дан, два, не могу тачно тврдити, мислим, не знам. Не знам, јер морала бих тог човека можда поново питати или нешто, не могу то рећи, јер није пуно временски, није пуно временски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, да ли има неких питања? Изволите, браниоци.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сведокиња зна, када су први пут поднели некакву пријаву полицији, војсци, било којој комисији и да ли су подносили пријаве за нестанак брата и оца?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не сећам се године, мислим да је то 1995., 1996. година.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се сећа околности, где је то било, када, шта?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: У Бановићима смо били. Знам да смо једном ишли у Црвени крст у Тузлу, ја и мама скупа и да смо ту оно да пријавимо, можда то још 1995. године. А онда су оно више долазили по кућама, давали су опис изгледа одеће у којој је отишао и тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је тражена или да ли сте давали фотографију или било шта тако?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Ја мислим, не знам, тога се не могу сетити. Мислим да се нису давале фотографије, не знам опет. Мислим да се нису давале.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, после те 1995. и 1996. године, да ли поново негде сте ишли на некакву, да дајете изјаве или било шта да дајете, фотографије или било шта?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Нисмо, него отац је пронађен и укопан. Тада смо једино ишли оно да потврдимо, јер се ту ради о одећи када су нам јавили да је отац нађен.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, како је извршена та идентификација?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Јавио нам је тим за тражење несталих, људи су дошли. Знали су где живимо, пошто су имали те адресе и ја нисам била кући, била је мама и саопштили су да је отац пронађен, да је тело некомплетно и да се дође у Тузлу да се погледа та одећа која је нађена уз тај скелет.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је то било?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не могу, не знам сада да се сетим. Отац је укопан на десет година, десет година пада Сребренице, а тело је нађено годину и по пре тога. То када смо ми, значи, годину и по дана чекале не би ли се још нешто пронашло од његовог тела, међутим, пошто није, прошла је година и по дана, онда смо ја и мама одлучиле да се то ипак покопа, пошто су нам и људи тих за тражење несталих саопштили да је то тешко, да се то можда никада неће ни пронаћи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, та прва идентификација је вршена на основу одеће и описа који сте Ви рекли?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не, него су ДНК анализом утврдили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Прва та, 1996.?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не, не, да, то јесте на основу описа одеће и тога. Јер ми смо то давали, онда се то негде записивало.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада то мене интересује, где сте Ви то давали и где се то записивало? Претпостављам да сте исто тако и за брата?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Вероватно Црвени крст да је то био, јер не знам, знам само да су ти људи, оно, уђу ти у кућу, па онда каже, сећаш се како је изгледао, да ли је имао негде бенил или тако нешто.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, овај податак који сте малопре рекли суду, да је имао сломљену руку, мислим десну или леву.

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Ја мислим да је лева рука, јер он је три пута ломио руку. Трећи пут је било можда, први разред основне школе када је био, не сећам се тачно. Знам да је са дедом ишао у њиву да косе и оно деда га стави на коња, на ждребе и дете је пало и ту је овако расцепио одавде доведе скоро и ова кост је отишла горе и то је тако скоро и прерасло. Нисмо смели то поново ломити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте тај податак давали Међународном?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Јесте, ја мислим, јер то је баш оно јака карактеристика, јер он није могао овако кроз испружити руку, била је мало оно као повијена, није му сметало да ради са њом, али није могао кроз да је испружи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала. Да ли поред овог сада догађаја за овај снимак када сте чули, када је мама, кажете, препознала, па сада Ви кажете, није сигурна и тако даље. Да ли сте били још пре тога, било када звани на некакву идентификацију?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Везано за брата?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Везано за брата?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Нисам никада, не знамо још увек ништа за њега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви давали ДНК узорке и када?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Не могу се сетити године, стварно не памтим датуме.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Отприлике?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Можда 1998., 1999. тако некако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А где?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Па, долазили су кући, у кућу и ту су узели мени и мами крв.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Када сте рођени?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: 1979.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисмо добро разумели, ми смо различите ствари чули, због тога смо Вас питали. Значи, у односу на Вашег брата, у то време, колико сте Ви имали година?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: 1995. године имала сам 15., 16.-ту, а брат је био четири и по године старији од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Четири, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто Ви да кажете, што Вас евентуално нисмо питали?

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све? У реду, ако нема питања. Ви имате право на ове трошкове превоза.

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Нема потребе, организован је превоз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа онда, хвала, можете да идете.

СВЕДОК САЈМА САЛКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. И још имамо једног сведока, замолићу да га позовете, Делић Бекто. Добар дан.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Делић Бекто?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте данас у суд да будете саслушани у својству сведока. Реците ми, молим Вас, само неке основне идентификационе податке, пошто Ви до сада нисте били саслушавани. Име Вашег оца?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Алија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Моја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: 01.08.1974. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1974.?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Осмача, Сребреница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где сада станујете?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Живинице, Брчанине бб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Упозорен, поучен, положио заклетву, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани да будете саслушани у својству сведока, према томе, дужни сте да говорите истину и да нам кажете све што Вас будемо питали у вези догађаја.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Поштовани суде, ништа осим истине, заклећу се Богом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево испред Вас се управо налази текст заклетве, па Вас ја молим да прочитате ту заклетву.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Нема потребе, значи, заклињем се да ћу говорити истину, само истину и ништа више осим истине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, молим Вас, то је обавеза по закону да се прочита.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ:

Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. То је све, значи. Реците ми, ми смо добили податке да је Делић Јусо идентификован као једна од жртава овог догађаја о коме се суди у овом предмету кривичним пред нашим судом. Реците ми, шта је он Вама био?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: То ми је брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, колико је био стар, које је он годиште?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ:Значи рођен је 23. марта 1970. године, Осмача, Сребреница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, шта знате о том догађају, где је он отишао, како је отишао, са ким је отишао, шта му се десило, да ли нешто знате? Да ли сте ви живели заједно у том периоду?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ:Да, значи од самог почетка рата смо били заједно. Живели смо заједно све до самог пада Сребренице. Ја када сам кренуо из Сребренице, 11. јула, нисам заједно са њим кренуо. На селу или брду Буњиму, сам се мимоишао поред њега негде око 1 сат ноћу. Била је тмурна ноћ, нисам га видео. Јесам чуо његов глас, када ми је рекао, сретно, брате. Ја сам био тада момак, нисам био ожењен, нисам имао жену и нисам имао деце. Он је био ожењен, имао је двоје деце, које има и дан-данас, хвала Богу. Рекао сам му, немој се ти секирати за мене, секирај се за себе, ја немам ни мачета ни кучета. Ја сам, значи, негде око 12 сати напустио то место Буњим. Од тада, значи, па до све уласка у слободну територију, ја га нисам видео, али имам сведоке који су га видели и ухваћенога и негде око Каменице, оно изнад Кравице, да је виђен, да је изнемогао и да није могао даље. То га је видео мој рођени тетић, дете од тетке, видео је да га је убила некаква обућа коју је имао на себи, да су му ноге биле од приштева, од жуљева, како год хоћете и да није могао даље. Тетић је мој скинуо му некакве ципеле плитке које можете да погледате на слајду и на снимку и дао му, да би му ублажио тај бол који је био на ногама. Међутим, на локалитету негде Милићи-Власеница или можда особа не познаје те крајеве, како се зове, оно доле, Касаба-Милићи, да га је видела од моје амицићине кћер ухваћеног. Значи, не само њега, него је видела групу људи, али није познавала никога више осим њега. Значи, што ми је потврдила да се на мом брату налази потпуно идентична одећа у којој је он погубљен. Ја што се тиче сам видео снимак први пут када је приказан на Телевизији Федералној и да будем поштен, ја сам га као био препознао. Нисам могао остати у месту где сам седео, јер сам престао да дишем у том моменту када сам видео. Устао сам и изашао сам напоље, да се мало дођем до себе. Вратио сам се поново, погледао дневник у 11 сати, пола 11, Федерална Телевизија пушта не знам колико је било тачно, међутим, мало сам као дошао у дилему, је ли он, није ли он, пошто му је лице убијено толико да не могу да препознам. А ти људи који су ту радили, који су иза мојих леђа, могу рећи слободно ако су људи, да ли је та особа била слична мени, јер он је био доста сличан мени, коса и висина и шта ја знам, и ово ако хоћете, сагетост у леђима и све то и ја сам сачекао значи реакцију тог народа нашега, пошто је нестала сила људи, сачекао сам да видим, шта ће тај народ, хоће ли ко се појавити да каже, јел то његов брат, син или шта ја знам. Није прошло дуго времена, телевизија је објавила, бар Федерална, да се идентификовало, тј. познало, препознало особе, да се ради о Дини некаквом, о Ђозићу некаквом, шта ја знам. Ја сам онда, као и сада престао загледавати се у те сличности, да ли је то он или није он. Ако, велим, препознала је мајка, јесте сличан мом брату, али није. 01. фебруара ове године је ми дошла новинарка са доказом ДНК анализе да се ради о мом брату. Затечен, верујте, једном великом неугодношћу, прихватио сам то. Са женом сам поразговарао, рекла ми је да је добила налог од Комисије за тражење заробљеника, тј. Амора ماشовића да се проба пронаћи Јусина

фамилија и да ја као брат или већ неко други, да проба препознати на том снимку је ли Јусо или није Јусо. Ја сам отишао, значи отишао сам са њима до Тузле, до њиховог тог уреда и дајте ми тај ЦД снимак, је ли то убијање и дајте ми, имате ли каквих фотографија. Дали су ми ЦД снимак и једну фотографију на којој сам ја видео, о фотографији је значи реч овој, када сам видео ову фотографију, мада је ова мутна, када сам видео на компјутеру чисту фотографију, овај, дошао сам до чињеница да се ради, значи, о мом брату, јел ова кошуља у којој је он убијен, је тачно била наша кошуља. Лице, као што видите овде заиста се препознати не може, али се може препознати, ево видите овај део и погледајте овај део, а ако гледате овај део потиљка и ако гледате овај део потиљка, значи можете препознати да се ради о једној малтене идентичној особи. Прегледавао сам тај снимак, ЦД и назвао сам одмах тог мог тетића да га питам, јер он је њега нашао тамо у шуми, овај, значи са ногама попрштеним, какве си му ти дао ципеле и сећаш ли се, каква је на њему била одећа. Он ми је рекао да му је дао онакве ципеле без шнира, да ли се то код вас овде у Београду каже без шнира, другачије не знам и да су плитке ципеле. Ја сам, гледајући тај ЦД зауставио ЦД и видео сам да се на његовим ногама налазе ципеле без шнира, отприлике кафенкасте боје. Е онда сам даље, значи, заустављајући те ЦД-ове, тј. снимке, ова јакна коју је он себи скројио пре него што се оженио, само што се то добро на снимку не види, у овој јакни је он убијен, само што му је та јакна спала му са рамена, пошто је био прекриштен, значи свезан, постава је била као плавкаста, светлуцава, али се може видети на појасу те јакне, да је реч о овој јакни, а остале одеће, што се тиче пантала, пантале су биле фармерке, данас фармерки има где год можеш наћи, јер фармерке не можеш препознати, али ову слику сам ја, значи, донео мирнодопску, где је он снимљен, сликан, фотографисан, пре рата и да се та јакна није могла измислити уз рат. Значи, то је та јакна. Друга ствар, имам овде један снимак где се он налази, ако могу да Вам покажем, часном суду, где се налази, не знам да ли Вам је позната ова слика, камион без цираде. Ради се о камиону, отприлике 150, без цираде, где се он налази свезан. Није ударан овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо Вам сада показати фотографије.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Не знам да ли Ви имате ту слику на интернету, немате, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо Вам то показати.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Али овде може да га препозна свако. И значи, онда сам позвао ја родбину, што имам неких даицића, имам неке те фамилије, да утврдимо још сто-посто је ли то, значи, је ли то та особа, јер десет година је прошло, није се видело, шта ја знам и онај снимак када их воде на стрељање, када га воде повезаних руку и када гледам његову, овај део и сагетост овде у леђима, нема сумње апсолутно да то није он. Мислим, ја говорим оно што заиста сматрам истином и ја нисам хтео да дођем овде да блефирам никога. Ја да сам могао се пријавити одмах да је то мој брат, ја нисам био сигуран, међутим, ДНК анализа је показала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је следеће што Вас хоћу питати. У вези ДНК анализе, како се то одвијало? Ви сте пријавили да ли сте Ви пријавили, како је поступак текао?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Ми смо сви преживали, Сребреничани, и мајке и браћа и сестре и деца, давали крв некаквим који су долазили и узимали ту крв. И ја апсолутно нисам инсистирао никоме да види по тој крви да ли је то то или није то. та се крв налази, где се налази, ја не знам, ти који смо ми давали те узорке крви, и то, анализом, значи, мајкине крви и његових синова је утврђено да се ради о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате тај извештај ДНК?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Мени то нико није доставио, а да ли ми је требао доставити или ми није требао доставити, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, како сте сазнали?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: То ме је обавестио, значи, Амор Машовић, председник Комисије за тражење несталих. Ја био код њега у уреду, он ми је показао снимак када су их пронашли горе као разнешене и шта ја знам шта је све било ту, то одело и кости што су покупили и он каже да је, значи, анализом материне крви и синова Дениса и Елвиса да је утврђено да се ради о Делић Јуси. Значи, ми апсолутно нисмо типовали на то, да будемо јасни, па да сада сумирамо да то није штела или ово, оно. Мене су обавестили, значи новинарка Ламаса, не знам јој презиме, врло неприпремљена, као са неба у ребра. Дошла је пред кућу и тако каже, имате ли Ви кога нестало, кажем, имам. Кога имаш нестало, имам брата Јусу и брата Ејуба. Да ли Вам је ко шта јавио, није. Нико вам ништа није јавио, није. Она каже, од Државне комисије за тражење несталих особа, ми смо добили као налог да обавестимо фамилију Делић Јусе да је пронађен ту и ту. Како пронађен, каже, ДНК анализом. И ето ја сам касније вршио ту, значи сличности тражио, те сличности, да утврдим је ли или није и када сам дошао до сазнања и утврдио да то заиста јесте он, значи нисам имао образа да се не пријавим, да не дођем овде. Нисам имао, нисам имао људскости у себи да не дођем овде и да не кажем да то није мој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми ћемо Вам сада показати пар фотографија, управо ове о којима нам Ви говорите, а Ви ћете нам рећи, да ли препознајете Вашег брата и ја ћу замолити режију да нам пусти ове фотографије, оне заједничке, значи где иду, где су у реду.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: То ће бити на монитору овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, само моменат један да пребаце, ево сада ћете да видите. Ево видите. Да ли препознајете на фотографији број 0363-9711?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Особа овде у средини, трећа и одоздо и одозго, како год кренете, то је то.

Констатује се да се сведоку показује фотографија број 0363-9711. Трећа особа и од напред и отпозади, јесте Делић Јусо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље. **Фотографија број 0363-9695.**

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Ево можете овде погледати мало ову сагетост у леђима, ако можете мало погледати значи овај део, пошто као када бих ја стао бочно, овај део потиљка, значи, ево видите, мало ово ухо, по коме смо ми карактеристични по томе, да нема ту двојбе да ли је он или није он.

Констатује се да се сведоку показује фотографија број 0363-9695, сведок изјављује да је то Делић Јусо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас још ону заједничку ако може. **Фотографија број 0363-9693.**

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: То је, јесте.

Констатује се да се сведоку показује фотографија број 0363-9693 и да је на њој Делић Јусо, као и на фотографији 0363-9691.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ли заједничку још неку ону из камиона или неку да покажете, па да видимо. Да ли познајете неког другог од ових лица која сада евентуално?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Не, ја ове младиће не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове не познајете? Добро.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Ја сам рекао Машовићу, молим Вас само да још ово допуним. Ја сам рекао Машовићу, господине Машовићу, ако је овај момак пронађен, ако је идентификован, ако је сахрањен, немој да идем цабе ја нигде, ово остало није ниједан мој брат. Значи, ако је овај момак тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у овом лежећем, евентуално положају можете?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Па, ево овај момак, овај трећи одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од десно, који по реду?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Трећи одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трећи од лево?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Јесте. Ево, молим Вас, на овој фотографији можете да видите да је, да се ради о плавој постави, јакни и да се ради о истој тој јакни којој се види повез, тј. појас те јакне, да се ради о тој јакни која је на овој слици. Она је била црна, па зеленкасте шибе низ ту јакну. А ти момци могу рећи, да ли ја лажем или не лажем.

Констатује се да је сведоку показана фотографија број 0471-6088 и да је Делић Јусо треће лице са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, доста ће бити фотографија. Изволите питања.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Ево још, нисте ми одговорили за ову фотографију, да ли располажете овим подацима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми, молим Вас, само да видим о чему се ради.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Камион без цираде, ту се налази тај мој брат и пун је камион тих људи заробљених и откуд тај камион ту и ко су ти момци, ако има неко сазнање, нека ми каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово је ово што смо Вам показивали?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Да, да, ту се види, ето тај момак црни, ето то је он и можете видети да се ради, да су повезане руке ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Док браниоци гледају ову фотографију, ја ћу Вас само питати два питања, везана су за неке временске одреднице. Ако сам Вас добро разумео, када сте се Ви задњи пут видели у животу са Вашим братом?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: 11. јула 1995. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је било ово увече?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Значи, увече када смо напуштали слободну територију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 11.?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: 11. јула.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Потом кажете да га је неко, да је виђен код Кравица?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Не, не, не, изнад Кравица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Изнад Кравица изнемогао и тако даље?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Јесте, изнемогао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када би то требало да буде по причи, по причи тог човека, када би то требало бити?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Требало би бити негде око отприлике, други или трећи дан. Нисам сигуран, други или трећи дан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Након?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Јесте, након.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 11.?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Након 11., јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ово, у овој касаби, нисам добро регистровао, која касаба?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: То има варошица од Коњић Поља, има касаба горе према Милићима, па према Власеници. На том локалитету га је моја од амицићине кћер препознала у групи заробљених Муслимана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када би то било?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: То, ја не бих Вам сада овде могао рећи, да ли, слагао да кажем, било је други, трећи дан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немате нека сазнања те врсте?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Што не бих њу питао који је дан она напустила Поточаре. Значи она је напустила Поточаре са тим камионима, аутобусима, са чим је била вожена, не знам ни ја и видела га ухваћена и свезана на том путу, јер су то српске снаге тада радиле, када се наиђе поред Муслимана заробљених, успоравали су камионе, аутобусе, да ти, да те жене, мајке, сестре, које су путовале камионима, да би препознале своје синове и да би, вероватно, верујте, од жалости и туге цркали. То су имали такву методу, тадашњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче, пуномоћници, да ли имају браниоци питања? Окривљени? Питања нема. Да ли имате још нешто да кажете, што Вас нисмо питали, евентуално?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Па, не, ја што сам имао, ето имам овде још једну слику, фотографију, коју је пре четири месеца он сликат у Сребреници, исто црно-бела слика, мислим, исто имам ту фотографију и имам једну фотографију из новина, где су се тражили неки заробљеници, овај, међутим, где је и он на том списку као заробљен. Чије су новине, не знам, шта ја знам. Његово име и презиме овде има када је заробљен био, колико је он био заробљен, није био заробљен, ја не знам, верујте. То има име и презиме, тачно се ради, Делић Јусо и Делић Ферид, то ми је амицић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам треба после ових фотографија и свега, шта Вам треба? Дајте мени да видим.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Ево овај младић је препознат, моја снаха из истог села, тај момак се зна, тачно се ради о Јасмину, не знам презиме. Име му је Јасмин, тај момак први што је дао оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде нема Вашег брата?

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Мог брата нема, али има на списку да је ту међу тим људима, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала Вам. Нама је битно, Ви сте га препознали, идентификација, то је. Реците ми, да ли има још неко питања, а ако нема, да ли имате

Ви још нешто да кажете? Ако немате, можете да идете, слободни сте. Хвала Вам што сте дошли. Обезбеђен је заједнички превоз и за овог сведока, тако да нема проблема. СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Што се тиче мене, ја чекам Ваше, шта ћете Ви рећи, шта ћете Ви пресудити. Само за ову, ја као брат убијеног, никакву милост не примам, никакво сажаљење од тих људи не примам, само тражим казну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: И могао бих им ја поставити питање, шта би било, пошто сам гледао једну емисију брата Медића, када говори да његов брат није такав, ово, оно, шта би било тог брата Медића, да је препознао свог брата како га убијају Муслимани и да се суочи са тим Муслиманом, шта би му рекао? Би ли му рекао, извини, јаране, било је па било. Значи тражим осуду максималну. Милост никакво, покајање никакво. Ово хоћу да кажем. Рекли су да им је наређено да побију, али није им нико наредио да не дају воде. Јасно се на снимку види да ти људи траже воде. Они му псују мајку балијску, јеси ли ти давао када си убијао Србе, ти момци, апсолутно, то су дечасти, ова тројица момака то су петнаест година. Какви његова војска, он му пуца изнад главе, значи не да му воде. Не море ме убедити апсолутно да му је наређено да побије људе, да он то није хтео. Можда му је наређено, али је и добровољно то радио, јер је он као, да није добровољно то радио, ја бих дао воде, јер ако би ме неко наћерао да убијем некога, а ја нисам за то, дај ми воде, ево ти воде, напи се. Морам те убити, али ево ти воде, напи се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Ето, ја што се тиче мене, немам више питања, а Ви, ако имате одбрана, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, нема питања, можете да идете, слободни сте, завршили смо.

СВЕДОК БЕКТО ДЕЛИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данашњи претрес било је предвиђено саслушање у својству сведока Салиховић Зулејхе и Мубине Бернт, то смо најавили на почетку и рекли смо да је мајка болесна и да није у могућности да дође, а сестра се налази у иностранству и није могла да добије дозволу да изађе из земље, ваљда се у Швајцарској налази. То је у односу на још ову жртву, на Салиховић Дина. Према томе, њих нисмо у могућности да саслушамо, али обзиром да имамо прелиминарну идентификацију, не знам да ли је потребно више да их позивамо. То је што се тиче овога.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у допуну доказног поступка прочита:

- Извештај Републике Хрватске, Министарства одбране Загреб од дана 18. коловоза 2006. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То формално морамо да прочитамо.

-Чита се налаз и мишљење вештака Слободана Јовичића од дана 24.11.2006. године, ВХС касете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ВХС касете нисмо били до сада прочитали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Судија, ми стављамо примедбе на ово из Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, мислим, ми смо га прочитали као доказ, али из њега немамо нека сазнања, заиста. Немам ништа, заиста ми га изводимо као доказ, пошто је приспео, али ми ту немамо нешто посебно што би нам заиста послужило. Изволите, да ли има предлога неких, пошто смо сада обавили и ово, да кажемо, расчлањивање, које нам је било јако потребно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да ове сведоке више не морате да зовете, да имамо довољно доказа о идентификацији и све остале доказе смо извели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих предложила, ако можемо да погледамо све фотографије до сада, само пређите и кажите број фотографије та и та је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све има у транскрипту, све је ушло у транскрипт и у записник.

НАТАША КАНДИЋ: Па, било је и раније у транскрипту, па нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бих Вам све поново читала, таман посла, немојте молим Вас. Изволите даље, има ли предлога одбрана нешто?

- **Одбија се да се поново прибави налаз из Сребренице, из разлога што је суд у више наврата тражио прибављање овог налаза од надлежних органа, а од истих то није добио до сада.**
- **Такође, одбија се предлог за поновним вештачењем од стране Тима вештака оптужених у овом кривичном предмету.**
- **Одбија се предлог да се у својству сведока саслуша Наташа Кандић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је налаз који смо тражили више пута и нисмо добили ниједанпут. То су још остали предлози о којима нисмо одлучили, ово смо прочитали што је било и једино је остало да нам овај доказ Амор Машовић достави, који ће нам доставити. Ја бих сада да се договорим. Изволите, изволите, није проблем.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја сматрам, судија, да би јако добро било да саслушамо сведока Шкрба Слободана, то је овај сведок кога је поменуо, значи, то је председник Комисије за нестала лица Републике Српске, с обзиром да се све ово практично дешава на подручју ентитета, односно Републике Српске и да видимо све ово што говори Амор Машовић, да видимо да ли то стоји и у списима које поседује ова Комисија Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче овог предлога који је тужилац рекао да не позивамо поново из породица оштећених, да ли ћете се изјашњавати, да ли сте сагласни са тим предлогом, да нема потребе да се поново позива? Јесте, добро. Изволите тужиоце, шта Ви кажете у вези предлога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, противим се, постоји записник о том ексхумацији, где је констатован и овај сведок кога је предложио бранилац и тај записник је у складу са тим што је исказао сведок Машовић. Уопште нема потребе сада, трећи пут да проверавамо оно што је непобитно утврђено. Изволите.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Па, сведок Машовић нам ништа није рекао, он је само пренео некакво своје виђење, што се тиче саме ексхумације, ја не говорим, нити ми је важно сведочење о самој ексхумацији, него само о ономе што се касније дешавало, а то може да нам каже. Јер, видите, да не улазимо сада, Вама је јасно из којих разлога ја желим да саслушам сведока, да сада не образлажем детаљније, Шкрба Слободана, да видимо шта се даље дешавало, да ли је Шкрба Слободан учествовао. Даље у току поступка, ми видимо да одређени, када је почела та идентификација, он каже да до пре две године практично није ни рађена ДНК, где је то стајало, шта се дешавало, да ли је он учествовао, није учествовао, ко је учествовао, мора учествовати испред тог ентитета, јер се на подручју тог ентитета налази то и тако даље и тако даље, да не отварамо сада питање. Ја мислим да би јако добро било, јер сигурно да би нам то и неке друге ствари, оно што би рекли, расветлило, јер Амор Машовић овако како је саслушан и овако како је рекао, не може нам бити сведок. Он може само да преноси своја виђења, ако не саслушамо и овог другог, па да видимо шта се све дешавало. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

- **Одбија се предлог браниоца, адвоката Зорана Јеврића да се у допуну доказног поступка саслуша у својству сведока Шкрба Слободан, као сувишан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми сада треба да се дефинитивно договоримо за завршну реч, јер смо више пута то покушавали. Ово што будемо добили од господина Амора, ми ћемо вас доставити, мада то ништа неће чињенично променити, ја претпостављам, све то већ имамо, али, ето, формално да испунимо и тај део. Биће вам одмах достављено. Да се договоримо за термин: 03., 04. април од пола три. Имате баш тада? Извињавам се, само да видимо. Сада ћемо да видимо. Сада је велики проблем када је слободно поподне, знате, па морамо то да видимо. Сада ћемо да видимо, ако не, доставићемо вам писмено, ја сам мислила да би лакше било да комуницирамо директно. Ево, видите, ја сам овако мислила, 03., 04. или 04., 05., то сте рекли да не можете ту, добро. А како је 10., 11.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, тада је распуст за децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За децу, какву децу у априлу? Али знам, колега, не можемо сада због деце, због суђења, морамо видети неки термин. Не можемо толико да одуговлачимо, зато сам и хтела, или 04. и 05., ако вам више одговара среда и четвртак. Можда неће ни требати два дана, можда ће нам довољно бити један дан за завршну реч, али не смемо да ризикујемо. Ево, верујте, ако можете да се усагласите, ја немам ништа против, али не можемо много да одуговлачимо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одложи.

Следећи се заказује за:

*03. и 04. април 2007. године
са почетком у 14,30 часова, у судници број 2.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 03. и 04. април у судници број 2. Припремите се за завршне речи, а ова документа ћу вам доставити, формално ћемо то извести, наравно и можемо одмах кренути на завршну реч. Ја мислим да више нема потребе, евентуално ако било шта буде у међувремену. Значи, 03. и 04. април у 14,30 часова. Хвала вам, довиђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА